1997 NOBEL EDEBİYAT ÖDÜLÜ

Franca Rame
Dario Fo
Jacopo Fo

Seks? Eh, hayır demem

Türkçesi: Füsun Demirel

açılım yayınları

Tiyatro Dizisi : 10

Franca Rame
Dario Fo
Jacopo Fo

Seks? Eh, hayır demem

Türkçesi: Füsun Demirel

Jacopo Fo'nun Zen ve Cinsel Birleşme Sanatı kitabından uyarlanmıştır.

açılım yayınları

Açılım Yayınları: 11
Tiyatro Dizisi: 10

Seks? Eh, hayır demem
Franca Rame - Dario Fo - Jacopo Fo

Türkçesi:
Füsun Demirel

Kitabın özgün adı
Sesso? Grazie tanto per gradire

(Einaudi Yayınevi, Torino İtalya)'dan çevrilmiştir.

Bu kitapta yayımlanan oyunun sahnelenmesi, oynanması, herhangi bir amaçla eserden yararlanılması, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'na göre ancak eser sahibinin iznine bağlı olduğundan kişi ve kurumlarla, kuruluşların, yazarın ve çevirmenin temsilcisi olan FN AJANS'a başvurmaları zorunludur.

Kapak deseni
Dario Fo

Kapak düzeni
İrfan Ertel

Yayına hazırlayan
Nurettin Şen

Ofset Hazırlık ve Baskı
Mart Matbaacılık ve Sanatları Ltd. Şti. (0 212) 321 23 00 pbx

Birinci basım
Kasım 2001

ISBN 975-8064-10-X

AÇILIM YAYINLARI, FN Ajans Yayın ve Gösteri Sanatları Ltd. Şti.'nin kuruluşudur.
Oba Sk. No: 3/5 80060 Cihangir-İSTANBUL
Tel: (0 212) 292 67 43 · Telefaks: (0 212) 244 18 75

Franca Rame
Dario Fo
Jacopo Fo

Seks? Eh, hayır demem

Tek Perde

açılım yayınları

Çevirmen Notu:

Oyun ilk kez 1994 yılında sahnelendi. Geçen yedi yıl içinde defalarca oynandı. 18 yaşından küçüklerin izlemesini yasaklayarak oyuna yaş sınırı getiren, ancak daha sonra bu uygulamayı kaldıran İtalyan Gösteri Sanatları Bakanlığı Tiyatro Komisyonu'nu Franca Rame şöyle yanıtlar:

Ben babaanneyim. Bu karardan sonra torunum okula gittiğinde arkadaşları şaşırmış ve ona: "Küçüklere babaanneni mi yasaklamışlar? Neden? Babaannen kim? Bir porno yıldızı mı?" diye sormuşlar.

Ben kendi deneyimlerimden yola çıkarak tanıklıklarımı, yaşanan gerçekleri, kendi öykümü anlatıyorum hepsi bu.

Oynanmış bir metnin daha sonra kitap olarak yayımlanması zorlu bir süreç ve büyük sorunlar yaşanıyor.

Çünkü oyun dili oluşurken daima jestler, vurgular, tonlamalar ve ses ona eşlik eder.

Bu özellikle otobiyografik bir anlatı olduğunda daha da önem kazanır. Bu oyunda en gerekli olan tonlamalar ve (Esler) duraklardır.

Belki oyunu okurken gözünüzün önüne Franca Rame'yi veya bir başka aktristi getirebildiğiniz oranda: Seyircinin reaksiyonlarını, heyecan ve duygu anlarının sessizliğini, dikkatle izlemelerini, alkış anlarını, kahkahalarını düşleyebilir ve keyif duyarsınız.

Yazarlar bu cesur ve içten oyunda; Bir insanın cinsel gelişimini, cinsel bilgisizliğin nelere malolduğunu, eğitim eksikliğini, aile içindeki kapalı, tutucu ilişkinin çocuk gelişimi üzerindeki olumsuz etkilerini, evlilikteki cinsel sorunlar ve benzeri konuları ironik bir dille aktarıyor. Oyun bunları tartışırken aşktan söz ediyor. Duygusal ve fiziksel aşktan. Kadınla erkeğin aşkı ve cinselliği birlikte keşfetmesi gerekliliğini anlatıyor.

Ve eğer sevmeyi, aşık olmayı, cinselliği anlayıp yaşayamıyorsak; dünyayı değiştirmek için kollarımızı sıvarken bir yanımızın eksikliğini hep duyacağımızı ve bunu miras olarak yarınlara taşıyacağımızı hatırlatıyor.

Oyun her zamanki Fo-Rame oyunları gibi grotesk bir komedi. Yani her dakika gülmek için bir neden var. Ancak yazarlar ve Türkiye'de Fo oyunları oynayan Tiyatro toplulukları bazen ilginç benzerlikler yaşar:

Her dakika gülmek için bir nedenin olduğu bu oyunlarda bazen seyirciden çıt çıkmaz.

Salonda bir ölüm sessizliği hakimdir.

Salon karanlık olduğundan oyuncular genellikle seyirciyi iyi göremez.

İçlerinden "Allah, Allah çekip gittiler herhalde. Oyunu beğenmedi, tek tek tüydüler!" diye geçirir.

Oysa herkes orada, çıt çıkartmadan oyunu izlemektedir. Sonunda büyük bir alkış kopar. Oyuncular "Oyun boyunca neden reaksiyon gelmedi, yoksa beğenilmedi mi?" diye sorar. Yanıt ilginçtir: "Oyun harikaydı. Çok beğendik. Mükemmeldiniz. Çok da komikti." "Neden gülmediniz o halde?" "Yoo hanımefendi, sizi rahatsız etmemek için gülmedik... Biz içimizden güldük... Size saygısızlık olmasın, sizi rahatsız etmeyelim diye sesli gülmedik."

Oysa oyuncular her akşam bu rahatsızlığı duymak ister!

Sahne Dekoru: Sahne derinliğindeki fonda ağaçlar ve hayvan figürleriyle "Yeryüzü Cenneti" tasvir edilir. Köşelerde devasa mumlar vardır. Perde açılır, müzik ve ışık.

FRANCA - Bu meslektekilerin en keyifli anı, sahneye girdiğinde sizlerin sıcak alkışları ile ilk karşılaştığı andır. Teşekkürler.

Bu akşam cinselliği konuşacağız.

Çözümlenememiş böylesi bir konuyu sahneleme düşüncesi nasıl doğdu,önce onu anlatayım.

Nasıl mı? İki binli yıllardayız. Hâlâ cinselliği konuşmaya ihtiyacımız mı var? Evet var. Bundan kesinlikle eminim. Cinsellik üzerine her şeyi bildiğimizi sanıyoruz...

Her yanımızdan kuşatıldığımız ısrarlı porno bombardımanlarıyla da ustalaştığımızı zannediyoruz. Oysa durum öyle değil: Bu konuda büyük bir boşluk ve bilgisizlik söz konusu.

Cehalet nedeniyle, çoğumuzun bu konuda tutuk ve yasakçı olduğunu, net olmadığımızı, bunları yaşamış ve artık bilincinde biri olarak söylüyorum.

Televizyonda, ahh, ohh yapan iki çıplağı görmek sorunu aşmaya yetmiyor!.. Sabahtan akşama kadar: Sabah televizyonu açıyorsun. Zaten yorgun uyanmışsın, hemen karşında bitiveriyorlar: Ahh, ohhh! Gençlere "cinselliği" kavratmak için porno yayınlar yeterli değil!.. Bu bir yana, bu filmlerdeki kızların dilleri dikkatinizi çekti mi?.. Bir uzun,bir uzun ki maşallah! Ömrümde böyle uzun diller görmedim... protezle mi uzatıyorlar, nedir!

Neden cinsellikten konuşmalıyız?

Belki bir örnekle anlatırsam, bu oyunu sahneleme nedenlerimi de açıklamış olurum...

Bolzano'da bir oyunun turnesindeydim. Gençler, elle-

rinde oğlum Jacopo'nun yazdığı kitabın fotokopisiyle geldiler... Oğlumun ve nikahlı eşimin kitabı... Jacopo pek çok kitap yayımladı, ama onların hiçbirini böyle açık bir şekilde konuşmamıştık... Bu kitabını sohbetin konusu olduğu için mecburen konuştuk. Bir imzasını istediler. 'Neden fotokopi yaptırdınız?' diye sorduk. "Kitap tükenmiş, oysa hepimiz almak istedik... çünkü oğlunun sorunlarını okurken, kendi sorunlarımızı çözdük... bir kısmımız da çözmeye uğraşıyoruz... cinselliği efsane olmaktan çıkartmış... yeniden kendimize güvenimizi kazandık... ailelerimizle konuşmaktan çekinmiyoruz... kolay olmadı, ama nasıl yapılacağını öğrendik... bize hiç bilmediğimiz pek çok şeyi öğretti..." dediler. Genç bir kız kulağıma fısıldadı:
"Jacopo'nun Zen'i erkek arkadaşımla bozulan ilişkimi kurtardı!" Kitabı yeniden elime aldım okudum, bir daha okudum... "Evet, olabilir!" Kocam, Dario: "Senin aklın başında değil! İnsanı güç durumda bırakacak, böyle hassas,içsel, böylesi bir konu üzerinde, açıkça konuşabileceğin bir oyunu asla oynayamazsın... sen bir kadınsın, kendine basit bir kadın dedirtirsin... ayrıca babaanne olduğunu da unutma!" dedi.
"Bir ortasını bulacağım! Bunu yapmalıyım. Eğer kitap birçok gence yararlı olduysa... tiyatroda oynadığımda daha fazla genç yararlanmaz mı? Hatta gelişkinler de yararlanır" diye düşündüm. Kitabın ismi biraz yaramaz bir çocuk ifadesiydi... annemin kızı olan ben... sonra hepinizin önünde size annemle olan maceralarımı anlatacağım: Evet, kitabın adı: Zen ve Cinsel İlişki Sanatı. Başlığından dolayı yanlış anlamayın... ciddi bir kitap. Jacopo, eğlenceli ve zaman zaman grotesk üslubuyla, yaşadığı cinsel sorunları anlatıyor... gerçekten çok sorun yaşadı! Kendi yaşadıklarını 'cehalet' ve 'cinsel bilgisizlik' olarak

yorumlayıp, gençlere yardım etmek ve komplekslerinden kurtulmalarına yardımcı olmak istiyor... tabii bu cehalet ve cinsel bilgisizlik konusunda biraz benim de sorumluluğum var.

O halde aşktan söz edelim... açıkça konuşalım, duygusal aşktan... hani o olmadığı halde bize güneşi varmış gibi gösteren, bizi ağlatan, canımızı yakan, ölme isteğimizi artıran... Ya fiziksel aşk... Fiziksel aşk da önemlidir tabii... fiziksel aşk neden önemlidir? Çünkü eğer bir çiftin arasında derin bir cinsel uyum yoksa, genellikle ilişki biter.

Yıllardır kadınların koşullarını anlatan oyunlarımı dünyanın değişik yerlerine taşıyorum... iş sömürüsü, cinsel sömürü, aile, çocuk sorunları, ihanetler... kapalı aile, açık aile... kadın yaşlandığının bilincinde, erkek değil!

Bütün bu yıllar içinde kulisteki odam sanki bir analistin ya da bir terapistin odasına dönüştü. Kadınlar, erkekler, gençler, gepgençler bana sorunlarını taşıdılar, benden öneriler istediler, mektup yazdılar. Öykülerini günah çıkaran papaza değil de daha çok bana güvenip anlattılar. Sonunda, bütün bu konuşmalarla, her aşk acısının, her kopuşun ve birleşememe nedeninin cinsler arasındaki uyum eksikliğinden başka bir şey olmadığı kanaatine vardım. Çünkü, kendime soruyorum. O seni, sen de onu seviyorsan bir sorun var mı? Evet, başka nedenler, o'nun kötü karakteri, seninki de onu aratmaz ya... nasıl derler... anlaşamadık vesaire vesaire, ama yüzde doksan dokuz temel sebep çiftler arasındaki uyumsuzluğun sıkıntıya dönüşmesidir.

Güzel, uyumlu bir cinselliği bulamayışımız ya da bulmuşken yolda kaybetmemiz olayların en temel nedenidir. Bu acılı çözülmeyi kışkırtan nedir? Bu olay nereden başlar? Genellikle kendimizden... kendi cinsel sorunları-

mızdan. Aynen öyle. Moralimizi bozmayalım... Herkesin cinsel sorunları var: Starların, porno starların, musluk tamircilerinin, teröristlerin... kralların, prenslerin... İngiltere prensi Carlo, sevgilisi Camilla'ya ne yazmıştı: "Senin külotunun içinde olmak isterdim... senin tamponun olmak isterdim!" Şimdi onun cinsel sorunları yok mu, yani! Cumhurbaşkanlarının da cinsel sorunları var... hele bizimkinin... Clinton'dan hiç bahsetmeyelim! Zavallı, "oral" pardon "oval" odasında "uygunsuz" on altı cinsel ilişki sonunda... Borsa çöktü! Oval ofis çapkınlığı yüzünden hakkında dava açılmasını bile göze aldı!
Vücudumuzla fazla tanışmadan, korkular içinde büyüyoruz... sorumluluğun çoğu bizim, ailelerimizin, aldığımız eğitimin... bunun benzerini de kendi çocuklarımıza taşıyoruz... kızımız ya da oğlumuz, küçükken onları kim bilir kaç kez uyardık: "Çek elini oradan!"
Bir kez Jacopo dört yaşındayken şöyle demiştim: "Elini oradan çekmezsen, keser atarım!" Zavallı bebeğim nasıl korkmuştu! Ne zaman beni elimde bir makasla görse, yatağın altına gizlenirdi. Bu büyük bir hataydı. Çocuklar dört beş yaşlarında vücudunu tanımaya başlar, hiçbir şeytani düşüncesi olmadan orasını burasını eller. Ergenlik çağındaki çocuklarımızın bizi sıkıntıya sokan sorularına kaç kez sinirli ve kısa cevaplar verdik? Geçiştirdik çünkü zordu... çünkü bizim kültürümüzde bunlar yoktu. Bu dört yüz replikli gösterimi hazırlarken de bir dizi komik yanıta rastladım, belki trajik demek daha doğru. On iki yaşında bir kız sorar "Anne, penis ne demek?" Anne ütü yapmaktadır, nasıl yanıtlayacağını bilememenin sıkıntısındadır. "Sen hep soru sor bakalım hı! Git oyna haydi!" "Anne, penis ne demek? Ne demek penis? Sen söylemezsen, ben de okuldaki rahibeye sorarım". "Hayır, ben söylerim... Bu bir hukuk terimidir... Örneğin:

Penislerin işlediği suçlar!" denir.
On sekizinde bir başka genç kız: "Baba prezervatif nedir?" Yanıt: "Sıvı süzme kabı!" "Anne birleşme ne demek?" "Suç işlemek demek!" "Anne, haya torbası nedir?" Bu annenin yanıtı ise yaratıcılığın en son noktası. "Seçim pusulalarının toplandığı oy torbası!" Tabii bu yanıttan seçim gözlemcisi yerine bir "haya torbası gözlemcisi" doğar! Sonra da çocuklarımız İtalyanca dersinde zayıf aldıklarında şaşıp kalıyoruz.
Demek ki aşktan konuşacağız... cinsellikten konuşacağız, ama en önemlisi aşktan, çünkü bugün dünyamızda yaşanan trajedilere bakacak olursak.. Savaşlar, ırkçılık ve ahlaki bozulma, rüşvet, çeşitli suçlar, şiddet ve işkence... eh, bunların hepsi birbirinden beter. 1800'lerde tecavüzü olaydan bile saymazlardı, bir köpek bir kadını ısırmışsa haber bile verilmezdi... oysa şimdi ihbar ediliyor, bildiriliyor, üzerine konuşuluyor... nihayet on sekiz yıl sonra şiddete maruz kalmış kadını koruyan bir yasa çıktı... yirmi yaşında bir gencin televizyonlarda yüzlerce binlerce tecavüz ve cinayet olayını izleyerek geliştiğini düşünün. Kadınların ve çocukların yaşadığı tecavüz haberlerini...
1996'da sadece İtalya'da yedi bin tecavüz!.. Amerika'da iki dakikada bir tecavüz yaşanıyor. Yaşam pahalılığı, enflasyon, yoksulluk, tüm dünyada yoksulların, evsizlerin artmasına, işsizlerin çoğalmasına neden oluyor... yalnızlaşma, depresyon sonucu gençler ardı ardına cinayetler işliyor... yaşam kalitesizliği, insani duyguları, cömertliği, dayanışmayı ve sayamadığımız erdemleri paramparça etti. İnsanlığın tek kurtuluşunun aşk olduğuna ikna olduk, sanırım...
Bir aşk ilişkisi, derin bir aşk... bu duygusal ve fiziksel aşk bize yeniden yaşama sevinci verecek... şu sıralar bu-

na ihtiyacımız var... ve biraz da artık nadiren bulunan "namuslu ve ahlaklı" olmaya ihtiyacımız var... Bu düşüncelerin hepsinde uzlaşıyoruz.
Ama toplumun kabullenemediği tek şey fahişelik. Tüm varoşların oluşturduğu komitelerden, sokaktaki seks ticaretine karşı başkaldırı sesleri yükseldi: "Genelevlere geri dönülsün!" Genelevleri kapatan yasanın iptali için yarım milyon imza toplandı. Demek ki genelevler yeniden açılacak.
Yine de genelevlerin açılması için hazırlanan yasa tasarısının iyi tarafları var: Seks işçisinin mesleğini icra edebileceği rahat bir mekânı olacak. Ücretsiz doktor kontrollerinden yararlanacaklar, banka memurları gibi on iki ay maaş alıp vergi gibi yasal kesintilerini de ödeyecekler... emeklilikleri ve ödenekli izinleri olacak. İşte Berlusconi'nin söz verdiği büyük iş imkanları size!
Fiziki aşk derken, büyük bir sorunu konuşmadan geçemeyiz: AIDS. Altını çizmekte yarar var. AIDS öldürmeyebilir... insan bünyesinin yıllara direnç gösterdiği ve hastalığın tamamen iyileştiği de görülüyor.
AIDS virüsü taşıyan biri yüz yaşına kadar da yaşayabilir. Ama dünyada her gün on bin kişi HIV virüsünden dolayı yaşamını yitirmektedir. İtalya'da on dört ile yirmi iki yaş arası gençlerden her gün on altısı HIV virüsü kapmaktadır.
Bu nedenle anneler ve babalar dikkat: Erkek çocuklarınıza hafta sonları kız arkadaşlarıyla cinsel ilişkiye girdiğinde "mutlaka" korunmaları gerektiğini anlatmalısınız. Fiyatı on ya da yirmi bin liret... siz cebine bir prezervatif koyun... ya da üç tane... Çünkü hafta sonunun nasıl gelişeceği hiç belli olmaz!
Bunlar 1994'ün rakamları. Şimdi 2001'deyiz... 82'den 98'e kadar kırk üç bin AIDS olayı yaşanmış. Yirmi sekiz

bini ölmüş. Her gün on beş, her hafta yüz beş, her ay dört yüz elli sekiz genç AIDS virüsüne yakalanıyor. Her yıl altı bin yeni olay, yüzde kırk heteroseksüel gençleri yakalıyor.

Cinsel sorunları konuşmak için hiçbir akademik eğitimim yok ama deneyimlerim ve tanıklıklarım var. Bilgi edinmek, sorunları kökten çözmek için eğitim almaya çalıştım, çünkü bu sorunun önemini biliyordum. Sohbetimiz sadece bir bilgi alışverişi düzeyinde... kendimizi bu eğlenceli grup terapisinin akışına bırakalım.

Hepimizin yaşadığı umutsuz aşklardan başlayacağız. Umutsuz bir aşk yaşarız ve nihayet gerçek büyük aşkı bulduğumuzda onu nasıl koruyacağımızı bilemeyiz. Hani başlarken aranızdan birileri "Aşık olmaya yeteneğim var mı? Kendimi açmaya, konuşmaya, başkalarına bir şeyler vermeye gerçekten istekli miyim? Bu aşkı mükemmelleştirecek bir şeyler var mı? Aşk için hangi tedavilere ihtiyaç var? Her on bin kilometrede hızımı kesmeli miyim? Yağımı değiştirmeli miyim?.. Aşk yağı nerede değiştirilir? Aşk ilkbaharda mı tomurcuklanır? Sulama ve çapalama yapılır mı? Ne tür gübre verilir? Cep telefonu gibi düşer kırılır mı?" diye sorular sorabilir.

Kırık bir aşk için yapılacak bir şey yoktur! En doğrusu onu atmaktır.

Ne yazık ki, aşk genellikle faiz gibidir... hep sorunludur... paradan söz etmiyorum. Daha mükemmeli aranır, daha azı ödenmek istenir. Karşındakine olan duyguların, çıkarlarının önüne geçtiğinde aşktan söz edilebilir... Derin duyguların yokluğu büyük bir eksikliktir. İyi de, ne yapmalı... Bu duygu yokluğundan her defasında dünya cehenneme dönüyor. O halde, "temel" düşünce üzerinde gelecek günlere ışık tutmaya çalışalım: "Aşık olabilir miyim?"

Duygularımız bir yana, cinsellik üzerine ne biliyoruz? Çok az şey.
Bu konudaki bilgi eksikliği, çok eskilere dayanır. İncil'e, Adem ve Havva'nın ilk oluşumuna geri dönmemiz gerek. Aralarındaki sevgi konuşmasını bilmiyoruz. Dönüm noktasındaki oluşumlarını anlamak için Boccaccio 'dan biraz ödünç düşünce almalıyız. Adem'le Havva, kısa bir süre önce yaratılmıştır... Yeni tanışmışlardır... hiç ama hiçbir şey bilmemektedirler... kimse onları hiçbir konuda hazırlamamıştır... Ne aşk ne cinsellik konusunda. İşte Havva, evrenin ilk kadını, ilkel, arkaik bir dille ilk cinsel deneyimini anlatır:

Adem'le Havva

Yeryüzünün ilk cinsel deneyimi.
Adem'e neler oldu, bilmiyorum. Bir süreden beri sıkı sıkı şeytanın düşüncelerine sarıldı. Ne ben ne de Adem bu şeytanın kim olduğunu bilmiyoruz. Kabahat gökyüzünde görünüp kaybolan o melekte... Kanatlarını ardına kadar açarak, üzerimizde leylek gibi uçarken, "Şeytandan korkun, güzelliklere bürünüp bütün canlıların içine gizlenir! Onu görür görmez cezalandırmak için hemen cehenneme geri yollayın! diye bağırırken... pır pır uçup... kaybolurdu! Acaba, bize bir mesaj mı getiriyordu diye düşünüyorum? "Geri dön tavuk suratlı..." diye bağırırdı Adem. "Hiç olmazsa bir iki dakika yanımızda kal, bize ne olduğunu açıkla!" İşte bu tuhaf haberden sonra zavallı Ademoğlu, şaşkına dönüp bana sormaya başladı: "Havva! Havva... Kim bu şeytan?" "Böyle bağırma Adem, bu yeryüzünde ikimizden başkası yok, seni gayet iyi duyabiliyorum!.. Yüce efendimize karşı koyan birisi olmalı."

"Nerededir şimdi, Havva?" "Dediğine göre, güzelliklere bürünüp bütün canlıların içine gizlenmiş..." "Yani şimdi benim içime de gizlenmiş midir, Havva?" Onu biraz rahatlatayım diye: "Eh, benim içime de girmiş olabilir..." dedim. "Evet Havva, Şeytanın güzelliklere bürünerek senin içine girmesi daha kolay!" dedi. Ben! Güzelliklere bürünmüş şeytan, ben olabilirim, demek ki. Kızarıp bozarıp, alev gibi tutuştuğumu hissettim. Neredeyse bayılacaktım! Güzel! Demek, beni güzel buluyorsun! Onu kucaklayacaktım! Boynuna sarılıp haykıracaktım:

"Evet, güzel şeytan benim, seni cehenneme yollayacağım!" Cehennem mi? Sahi... Nedir bu cehenem? Bir yer adı, nasıl bir yer? Belki dolambaçlı bir yer, bir hapishane, şeytanları cezalandırmak için yolladıkları bir mekân. Tanrım bu tavuk suratlı kuş ne oyun oynadı bana. Benim şaşkın Adem'im her yerde şeytanı görür oldu. Benimle arası iyice açıldı. Beni mağaradan kovdu: "Git defol! Çık dışarı, diye bağırdı" "Neyin var senin?" Çiçeklerin arasında çocuklar gibi sarılmış, yumak olmuş, oynuyorduk. Aniden kollarımın arasından geri çekildi... Bana bir tekme attı, beni yuvarladı... "Çabuk kaybol buradan!" dedi. "Delirdin mi sen?"

"Defol... cehennemine geri dön", diye bağırırken ağaçtan kapıyı yüzüme kapatıp kendisini mağaraya hapsetti. Kapıyı açmayı denedim... Yalvardım, yakardım. faydası yok! Barikat kurmuştu! "Adem beni yalnız bırakma... Ben şeytan değilim, yemin ederim! Karanlık çöküyör, Adem, tek başıma uyuyamam! Korkarım" faydasız! Beni cevaplamadı bile. Kapı önünde büzülüp kaldım. Bekledim... Şuramda, boğazımda bir şeylerin sıkıştığını hissettim... Ne acaba? Ağrı... ilk kez ağrıyla tanıştım. Ağlamaya çalıştım... beni avutur diye... nafile, gözyaşı ak-

madı... Heyecandan boğazım düğümlendi, yüreğim çarpmaya başladı... Ay da battı...
Gecenin karanlığı çöktü... yıldızlar bile görünmüyordu... aniden bir şimşek çaktı... gök gürledi! yağmur... bardaktan boşanırcasına, yağmur yağmaya başladı... öylesine umutsuzdum ki, kendimi yağmurdan korumaya bile dermanım yoktu. Ardı ardına şimşekler çaktı. Sanki buz parçaları yağıyordu... Off! Soğuktan titremeye başladım. Ellerimi ayaklarımı hissetmiyordum... inliyordum... "Ahaa"... kapı kıpırdadı. Sonunda bir karar verdi demek! Erkek kendini gösterdi.Tanrım kötüyüm... Beni kaldırdı... inimize... götürdü... yapraklarla ovdu... her yerimi ovdu. "Havva" diye seslendi... Cevap veremiyordum... dilim damağım kurumuştu. "Havva! Havva!" diye tekrar seslendi. Adım onun ağzına ne kadar da yakışıyor! Şaşkına dönmüştüm... Beni kucakladı, sıktı. Sıcak nefesiyle yüzümü ısıttı... sonra yüzümü öptü okşadı. Ağlamaya başladı. Erkek Adem ağlıyordu! Yavaş yavaş vücuduma bir sıcaklık yayıldı, zor da olsa parmağımı ve kolumu oynatmayı başardım. Ben de ona sarıldım. Göbeğime değen bir cismi hissettim... "Tanrı aşkına bu ne Adem? Bir canlı mı?" Adem kollarını çözerek "Bilmiyorum, diye sıkılarak yanıt verdi. Evvelki gün de sana sarıldığımda aynı şey oldu, oyun oynarken hani. Bunun için seni kovdum!" "Neden ama? Dışarı fırlayan bu çıkıntının benimle ne ilgisi var?"
"Sadece seninle olunca dışarı fırlıyor, Havva... özellikle de sen güldüğünde... bir de senin kokunu alınca"
"Gülmeye ve kokuya meraklı bir şey mi?.. Bir dert, bir hastalık olmasın sakın. Adem? Ne bileyim: Tümör falan olabilir mi?" "Hayır, bana bir acı, ağrı vermiyor. Tam tersi!.. Heyecanlanıyorum... her yanımı ateş basıyor..." "Her yanını ateş mi basıyor? O halde bu doğal bir olay değil.

Şeytan işi olduğunu mu düşünüyorsun?"
"Evet Havva, öyle düşünüyorum, tamamen şeytan işi olduğunu düşünüyorum... güzelliğe bürünüp gelen şeytan"
"Şey, fazla abartmayalım... Bence bunun fazla bir güzelliği yok... hatta, gözleri bile yok!" "Tabii şeytan kördür..."
"O halde beni görmeden, nasıl öyle kendinden geçiyor?" "Aşkın gözü kör olmalı!" "Aşk mı!? Aşk... Adem, bu tatlı sözcüğü nereden buldun, hiç duymamıştım: Aşk mı!" "Bilmem... öylesine içimden geldi... aniden ağzımdan çıktı... Aşk... Seni okşarken, sana sarıldığımda bu istek uyanıyor. Aşk diye haykırmak istiyorum, Aşk!" "Bende de... bende de aynı çılgınlık hissi uyanıyor. Adem, yeniden sarılmayı deneyelim mi?"
Ve böylece yeniden sarılıp, sevgi ve şehvet oyunumuza geri döndük. "Bak, bu şeytan yine dürtüklüyor!.. Nereye gitmek istiyor, acaba?" "Onu kendi haline bırak, Havva... nereye yönlenecek görelim bakalım..." "Tanrım! Buraya aşağıya doğru yöneldi, itiyor!.. Soluğum kesildi..." "Seni incitmek istemiyorum, Havva" diye, yorgun fısıldadı: "Yemin ederim, cehennem senin içinde gizli..." "Kollarında adeta bayılıyorum."
"Sanırım bu yeri biliyorum, Adem... Çünkü şu anda cehennem ateşini öyle çok hissediyorum ki".
"Tanrıya itaat etmeliyiz" dedi Adem, ciddi bir tavırla. "Bize ne demişti. Henüz şeytanı tanımıyorsunuz, onu cezalandırmak için cehenneme gönderin!" "Cezalandıralım, bu şeytanı cezalandıralım! "
Dışarıda, şimşekler çakıyordu... Rüzgârın şiddeti ağaçları sarıp sarmalarken, aynı anda biz derin soluklarla birbirimize sarıldık... Yağmur suyu denizleri dolduruyordu. Hayvanlar suskun, sessizdi... sadece biz ikimiz adeta in-

liyorduk. Tanrım! Tanrım! Ademin şeytanı benim cehennemime çıldırıyor...
Aklım karıştı... Bu büyük değişimi, bu uçuşu... bu eğlenceli oyunu size açıklamayı asla başaramam yüce Rabbim, Adem'e şeytanı bana da cehennemi uygun görüp buyurmanız ne büyük bir düşünce! Yüce Rabbim nasıl bir mucize yarattın... sen yücelerden yücesin! Oh, haleluya, efendimiz haleluya!.. Amin!
Ve işte biz burdayız, bir milyon yıl sonra hâlâ aynı soruyu soruyoruz: "Şeytan var mı?"

Bilinmeyen Cinsellik

Bu başlık bir gazeteye mektup gönderen Bolognalı bir okurundu ve toplum olarak çocuklarımızı cinselliğe hazırlamadığımızı yazmıştı. Okulda birkaç anatomi dersi, hepsi bu. Ama cinsellik ve onun yarattığı karmaşaya hep teğet geçiyordu. Aile içinde durum daha da vahimdi: Anne utangaç, baba ise oğluyla bu konuları konuşmak için yeterince samimi olmadıklarını bahane eder... Çocuklarımız on sekiz, yirmisine geliyor ama klitorisin sadece "nerede" değil, "ne" olduğunu da bilmiyorlar. Şimdi klitoris ve benzerlerini anatomideki adlarıyla söylediğimde, sakın sizi ürkütmesin... bu akşam birkaç kez bunları tekrarlayacağım. Evet oğullarımız bir kızla çıkıyor, nişanlanıp evleniyor... ama eşini tatmin etmeyi beceremiyor... Kız ürkek, utangaç, sormaya cesareti yok, gözyaşı ve umutsuzlukla ilişki bitiveriyor.
İnanamamıştım... nasıl olur? Artık iki bindeyiz ve erkek çocukları, tüm porno bombardımanları arasında onun nerede olduğunu bilemeyecek... Şaka mı yapıyoruz? Sonra, bu gösterimi hazırlamadan önce Milano'nun lise ve üniversitelerinde seyirciye açık, çeşitli provalar yap-

tım ve bu görüşmelerden şöyle bir sonuç çıkardım: Erkekler, hepsi değil tabii, asla genelleme yapılamaz... erkekler, dişilerin cinselliği üzerine hiçbir şey bilmiyor. Partneri'nin cinsel yapısı nasıl düzenlenmiş, ne olanaklar sunulmuş, bırakın ruhsal yönden gerekliliği, jimnastik yaparken bile bu bilgiler gerekli... hiçbir şey bilmiyorlar. Bildikleri tek şey bir delik! Altı, on üç yaş arasında da böyle biliniyor zaten. Bir delikanlı dişilerin cinselliğiyle ilgili somut neler biliyor? Ben yirmi yaşımda ne biliyordum ki? Hiçbir şey. Kendimi anlatmak hiç de kolay değil, ama size bir yardımı olur diye kendi gelişmemi anlatıyorum.
Şimdi inanmayacaksınız ama kendime güvenim yoktu,öyle kompleksliydim ki... yaşadığım tüm bu sıkıntıların, bana azize gibi bir kadın olan annemin bir armağanı olduğunu düşünüyorum.
Hanımlar ve beyler, gençler ve yetişkinler... Bu anlatacaklarım yaşamınızın her anında size yardımcı olacak... yanlışıyla doğrusuyla tüm yaşadıklarım.
Biraz geçmişten başlayacağım... doğumumdan...
Hatta, ilk oluşumum, annemin karnına yerleşmemden başlayabilirim.

Ben Doğduğumda

Evet, herhangi bir nedenle umutsuzluğa düştüğüm, mutsuz olduğumda... -yanlış anlamadınız bu bana da oluyor- yatağa yatıp... kıvrılıyorum... küçük bir embrion haline gelip yeryüzündeki en rahat yerin annemin karnı olduğunu düşünüyorum.
Kendimi bırakıyorum... öyle güvende hissediyorum ki, siz de deneyin... Evet biraz düş gücü gerekli... ama yapabilirsiniz... Annemin karnındayken yaşadıklarımı

anımsıyorum... O sıcak suyun içinde dönüp rahat bir köşe bulmamı... savurduğum tekmeleri... şarkı söylediğimde beni duymaları için bunu yapıyordum... Evet, annemin karnında hep şarkı söylerdim. Yeminle! Çok iyi anımsıyorum... Bana inanmadınız... ama gerçekten şarkı söylerdim!

Var gücümle bağırırdım: "Cesur bir yaşam istiyorum..." Eh buna sahip oldum sayılır...

Ben doğduğumda, annem zaten üç çocuğu olduğundan, hiç çocuk istememiş. Biri, "Böyle yetişkin üç çocuğun varken nasıl oldu bu..." diye sorduğunda çok sıkılırmış. O tarihlerde otuz dokuz yaşında çocuk sahibi olmayı hayli gecikmiş sayarlarmış. Düşünün günümüzde altmış üçünde anne olunuyor. Annem de "şey ben bunu beklemiyordum... Kocamın yanlışlarından biri, bunu çarşıdan almış..." dermiş.

Bu çarşıdan alınan çocuk hikâyesi nedeniyle sözünü ettiğim komplekslerle büyüdüm... elbette annem şaka yapıyordu... ama sıkıntısı bana düştü.

Büyüyüp gelişirken bunun bir şaka olduğunu anlamama rağmen, tüm yaşamımda annemin gerçekleştirdiği "en mükemmel şey" olmaya çalıştım. Annem gebe kaldığında herkes "erkek olacak... sivri bir karnın var" diyormuş.

O tarihte ultrasonografi yoktu... ama olsaydı bile annem baktırmazdı. Kasabanın papazı: "Bir kadının karnının içine bakmak ölümcül bir günahtır!" dermiş! Maria teyzem de: "Annelerin karnının içine bakan doktorlar kötü huylu domuzlardır" dermiş. Anneme göre yüce Rabbimiz sürpriz yapmayı ister! Tıpkı bir paskalya yumurtası gibi...

Annemin paskalya yumurtası sürprizi ben oldum. Daima okşanan, sevilen biri olmayı istedim... Sizin de oldu mu?

Mutlaka beş altı yaşlarındayken bir kenara itilmişlik duygusundan olsa gerek... bizimkilerin dikkatini çekmeye çabalardım... herkeste olur değil mi? Bir defa altıma bağlanan beze birkaç damla kırmızı mürekkep damlattım. Annem mahvoldu... "Tanrım, altı yaşında ergen oldu!.." Herkes bağırıyor, ağlıyordu "Yok, yok, belki de böbreklerindendir... böbrek nedeniyle kanama, doktor çağır, doktor çağır!"... beni okşuyorlardı, annem kucağına alıp sıkı sıkı sarılıyordu... mutluluktan sarhoş olunca, mürekkep şişesini ortaya çıkarıverdim. Anladılar... Annemden öyle kuvvetli bir tokat yedim ki, hâlâ mürekkep kokusu duyduğumda, elim yanağıma gidiverir. Allahtan tükenmez kalem keşfedilmiş! Kız çocuğu olarak büyüyüp gelişmem tam bir felaketti...

Anneme göre at gibi yürüyordum... aralıklı aralıklı... önce bacaklarımı ölçülü bir şekilde uzatarak yürümeliydim... ama gövdem sabit kalmalıydı... sonra gövdem uzadı, kalçalarım da gelişti... boynum dar omuzlarımın arasından uzuyordu. Tanrım! Bir gaz lambasını andırıyordum... göğüslerimin olmayışı beni üzüyordu... Anneme: "Şey, neden göğüslerim yok?" diye sorduğumda, annem de: "Şey, çünkü şeyyy" derdi... fazla uzun bir diyalog olmazdı! Sonra bana: "Mucizelerin azizesi, Azize Rita da Cascia'ya dua et her isteğin kabul olur!" dedi. Bilseniz ne çok dua ettim...

Çok iyi olmasa da bir göğsüm çıkmıştı, sadece bir tane, ama güzeldi, erik gibi. Mürdüm eriği... diğer tarafta hiç hareket yoktu! Annem sütyen verdi, olmayan tarafı da mendille doldurdu. Sonra diğeri de çıktı... Yusyuvarlak! Biri mürdüm eriği, diğeri yavru armut. "Anne neden biri mürdüm eriği, diğeri armut gibi !?"

Sonra göğüslerim asimetrik oldu: Soldaki ileri doğru gelişti... Göğsümde pırtlamış bir erik gibi duruyordu...

Sağdakinin ise sadece küçük,narin bir kabarıklığı vardı... bir de sivri meme ucu! Mürdüm eriği gibi olan bu göğsüm, diğerinin yanında leblebi tanesi gibi kalmıştı. Çok mutsuzdum. Sonra o da gelişmeye başladı... domates gibi yuvarlak bir şekil aldı. Ama yine de solda yavru bir armut, sağda mürdüm eriği gibi duran göğüslerim birbirinden çok farklıydı.

Annem beni yatıştırmaya çalışıyordu: "Hemen hemen her ikisi de birbirinin aynısı. Bunun sebebi popon, arkan... gelişmesi durmadı ki."

Orta bir-orta iki de ailem beni Gorla Minore'de bir koleje yazdırdı...

Orada anlayamadığım, soramadığım, kimsenin açıklamadığı şey, nadiren bile olsa rahibelerin bize gecelikleriyle banyo yaptırmasıydı... çok rahatsızdım! "Neyim var? Kimsenin görmemesi gereken çirkin bir şeyim mi var?" gibi bir düşünce geliştirdim.

Gördüğünüz gibi, gelişirken benim de kafam pek çok belirsizlikle karmakarışıktı... Cinsellik benim için sır dolu bir kavramdı... Var olduğunu biliyordum ama, kimse bana ne olduğunu anlatmıyordu. Kesin bir kural vardı, onunla ilgili konuşulmaz, o görülmez, bakılmaz, dokunulmazdı. Onunla ilgili bazı açıklamalar duymak hoşuma giderdi... ama kim yapardı ki? En doğru kişi annemdi, ama onunla da fazla samimi değildim.

Annem bir orta burjuva ailede doğmuş... Babası Bobbio belediyesinde mühendismiş ve on bir çocuğu varmış. Mühendismiş ama... çok yoksulmuş... O tarihte rüşvet de yokmuş... Oysa onur ve adalet konusunda zenginlermiş. Adil olma konusunda annem milyardermiş. Annem mükemmel bir kadınmış... İyi yetişmiş, terbiyeli! Tam bir eğitimci! Ateşli, imanlı bir katolik... Aynı zamanda bir seçmen! Hayatı boyunca Hıristiyan Demokratlara oy

verdi. Bana üzüntülerini anlattı... sorunlarından söz etti! Onu bağışladım... Biz çocuklarıyla cinsellik konusunu hiç konuşmadı... Annem için oyuncak bebekler gibiydik... Burada son bulurduk. *(Kasıklarının üzerini gösterir)* Annem için cinsellik, müstencelikle aynıydı: Mutlaka konu olacaksa arkaya "Popo" öne "ön popo" derdi. Tuhaf değil mi? Sonra, on iki-on üç yaşlarındayken de başarılı bir çocuktum! Hem de çok başarılı. Beni tanımadığınıza üzgünüm... çünkü gerçekten derslerde çok başarılıydım... itaatkârdım!.. aynı zamanda çok pişmanlık duyardım! Annem, bütün annelerde var olan o merasim edasıyla tıpkı bir hayalet gibi ansızın gelir ve bir şey sesi... Şey sesi... Tanrının sesi gibi ilahi bir sesle: "Dikkatli ol küçüğüm! Erkekler sadece ve sadece oradaki şeyi ister" derdi *(Es)*. Ama şeyin ne olduğunu asla söylemezdi. Beni bir korku sarardı! Bir oğlan yanıma yaklaştığında olan olurdu... Avaz avaz bağırırdım: "Defol defol dedim sana!" Taş atardım! "Defol giit! Ona asla sahip olamazsın!" "Neye?" "Bilmiyordum!"

Gerçeği söylemek gerekirse annem nedeniyle o yıllarımı kaybedilmiş sayıyorum! Cinsellik üzerine bazı şeyleri kız arkadaşımdan öğrendim... Çok yaramazdı ve on iki yaşındaydı... Bir süredir görüşememiştik. Bir gün: "Çok yorgunum" dedi. "Neden yorgunsun? Ne yaptın?" "Aşk yaptım". "Aşk mı!? Ne olduğunu bilemiyordum. "Aşk ne? Ne yaptın?" "Seviştim... kuzenimle... on yaşında... beceriksizin teki!" "Ne yaptınız?" "Biz o şeyin ne olduğunu bilmiyorduk... bebekler göbekten doğar sanmıştık... Kuzenim şeyiyle göbeğimi itti, itti! Göbeğim uzun süre yandı, kavruldu!"

"Annemin "dikkatli ol" uyarıları ve arkadaşımın yanıp kavrulan göbek hikâyesi arasında çıldırdım! Hep ellerimle göbeğimi korumaya başladım. *(Göbeğini gösterir)*

Sonra lise yıllarında... delikanlılar... kudurgan, saldırgan!.. üzerime atılıp bana sarılır, sanki parça parça ufalarlardı... sonra öpmeye çalışırlardı...
Sizi bilmem ama ben ilk öpücüğümü hatırlarım, korkunçtu! Oğlan beni kıskaca almıştı... pat diye duvara dayadı... başımı acıyla duvara çarptım... elleri, kollarıyla... erkeklerin elleri çoktur... her yerime dokunmaya başladı... sonra diliyle... blaa blaa... boynuma... blaa blaa... kulağıma. "Deli misin? kes şunu! Rondır gibisin!.. Kes!" sonra bana ne dese beğenirsiniz... "Dilimi ağzına almayı istemez misin?"
Ben mi? Üstelik vejeteryanım! "Çek şu dilini ısırır kediye mama diye veririm!" elim hep göbeğimin üzerindeydi!..
Sonra yine hiç anlamadığım bir şey: Erkeklerin bizi pat diye duvara dayamaları... sonra *(İlk baştaki sesleri çıkarır)* Blaa blaa... blaa... Kasıklarıyla benimkileri müthiş sıkıştırıyordu... Ben de "neden bu oğlan donunun içinde bir kabak taşıyor?" diye düşünüyordum.
Sonra teyzem... solcu olan... evde kalmış teyzem... Solcu olduğundan değil, kimseyi bulamadığından evde kalmıştı! Annem gibi eğitici özelliği vardı, ama daha açık fikirliydi, yeğenlerini cinsel kültür konusunda eğitmeye karar verdi. Bir gün mutfakta yemek masasının başında on iki-on üç yaşlarında olan yeğenlerini toplayıp bir anatomi kitabı gösterdi... Ben anatominin ne olduğunu da bilmiyordum... Bize özellikle de çok hassas renklerde boyanmış kadın cinsel organını gösteriyordu... Ben şekilleri coğrafya haritasına benzetmiştim. Teyzem: "Bunun ne olduğunu bilen var mı, kızlar?" diye sordu. Ben cevapladım: "Teyze, orası Florida!" Teyzem çok sinirlendi! "Aptal, Florida değil... senin ön popon!..." Bu beni çok etkilemişti! O günden beri ön popoma hep Florida dedim... Arka popoya da Kaliforniya!

Karşı cinsle ilk karşılaşmam.
Dokuz yaşındaydım... bir erkek cinsel organı gördüm... hatta hepsi yan yana dizilmiş, yedi tane gördüm. Bir duvarın üzerine resimleri çizilmişti. Oğlan çocukları ceplerinde tebeşirle dolaşıp ne yaparlar, bilirsiniz... fırsat bulunca... hop! *(Cinsel organın altına iki daire çizer)* Onların amblemi, soyu sopu... bu uzay elbisesini andıran şeye bakakaldım... iki daireye bakıp kendime sorular sordum: "Bu bir bisiklet mi? Gidonu nerede?.." İyi ki anneme "Anne noel için şu duvarda gördüğüm bisikletten!" demedim. Zavallı kadın küt diye giderdi!
Duvardakilerin yedi tane olduğunu görünce sanki beynimde bir şimşek çaktı: "Ah tamam, yedi cüceler uzaylı kıyafetlerle bisiklete biniyorlar!"
Karşı cinsle ikinci karşılaşmam: Nöbetçi teşhirci denen erkeklerden biriyle karşılaştığımda oldu. Bunlar hepimizin karşısına bir kez olsun çıkmıştır! Bu nöbetçi teşhircilerle karşılaşmışızdır... Henüz karşılaşmadıysanız sabırlı olun, karşılaşırsınız!
Bu nöbetçi teşhirci oğlanlar nerede organize olurlar? Erkekler tuvaletinde. Nöbetçi teşhirci oğlanlar nasıl giyinir? Ağustosta bile yağmurlukla gezerler.
Okuldan kız arkadaşlarımla, eve dönüyorduk... birden o "Kızlar! buraya bakın!" Hop! Yağmurluğunun önünü açmaz mı... kız arkadaşlarım bana "Sakın bakma!" diye bağırdı. Belli ki onlar biliyordu... oysa ben baktım... size söz dinleyen biri olduğumu söylemiştim! Oğlan hemen önünü kapattı... görmenin ötesinde o şeyi iyice idrak ettim... ama bu görüntü bende korkunç bir etki yarattı! Yağmurluğun altındaki simsiyah giysilerin arasında... havalanmış bir şey!

Gözlerimin önüne, tüyleri yoluk bir hindi başı geldi! Kız arkadaşlarıma: "Bu çocuk salak mı? Niye donunda bir hindiyle geziyor?.. Noel de değil!" dedim. Ne iğrenç! Bende çok olumsuz izler bıraktı!
Beyler, kızlara öyle aniden oranızı açıp göstermeyin, büyük bir çöküntü yaşanıyor! Bende tamamen tiksinti uyandırdı... o günden sonra hindi yiyemedim!
Kanatlı hayvanlarla ilgimi tümden kestim!
Üçüncü karşılaşmam tam bir yakınlaşma oldu. On sekizindeydim, Milano'da bir klinikte hemşirelik üzerine eğitim yapmaya karar verdim. Kurs başladı... üçüncü gündeyim... büyük hastanelerin doktorları işe yeni başlayan deneyimsiz öğrencileri pek ayırt edemiyor. Çünkü çok öğrenci var. Ben elimde oturakla bir odadan çıktım... başlangıçta sadece oturaklarla ilgilenirsin... sonra başka şeylerle... ama başlangıçta sadece oturaklar. Başım dik, göğsüm dışarıda yürüyorum... oturağı, sanki İtalyan bayrağı gibi taşıyorum, Profesör Semanza ile karşılaştım. "Küçük hanım derhal otuz yedi numaralı odaya bir sonda getirin" dedi. Karşılaştığı herhangi birine söyleyeceğini bana söyledi. Öyle bir gururlandım, elimdeki oturakla eğilip "derhal, profesör" diye selamladım. Gidip "sonda"yı istedim... Kabın içinde olduğunu söylediler. Plastikten ince bir hortum... minik bir sonda... otuz yedi numaraya gittim... yatan hasta, yirmi yaşında bir delikanlı, İsviçreli, ne ameliyatı olduğunu bilmiyorum. Kapıyı çaldım... "Gel!" Girdim... ve profesörün İsviçreli gencin organıyla ilgilendiğini gördüm... şaşırdım kaldım... Profesör hemen "Buraya gelin! sonda kabını getirin... dayayın ve tutun!" dedi. Ölmek istiyorum! "Bakın profesör, bununla ilgili bilgi sahibi olmaya istekli değilim" demeye cesaret edemedim. İtaat ettim... İtaatin benim hayatımı kararttığını söylemiştim! O şeyi iki par-

mağımla tuttum... Taş kesilmiştim... sabit bir şekilde bakakaldım! Parmaklarımın arasında sucuk var zannettim... yaprak gibi titredim... zavallı İsviçreli genç... Beni orada öyle görünce... on sekizinde... titreyen parmaklarımla şeyini tutmaktayım... birden bir sinirsel tepki gösterdi... ereksiyon oldu! Belki hayatında hiç böyle ereksiyon olmamıştı! Siz gülün ama bir de beni düşünün, zavallı ben, yedi cüceler ve hindi başından başka bir şey bilmiyordum! Sucuğu elimde hissettiğimde... nasıl anlatmalı... canlı kanlı bir şeye dokunduğumda... itaat etmekten vazgeçmedim... ama avazım çıktığı kadar bağırdım: "İmdaat! Yaşıyor!" Profesör her şeyi anladı tabii... Bana: "Bırakın... siz gidin küçükhanım, gidin!" dedi, inanamadım. Dışarı çıktığımda sendeliyordum... Yüreğim çarpıyordu... terden su gibiydim! Tam kapı eşiğinden ayrılırken: Profesör: "Küçükhanım!" -"Tanrım, işte yine!"- "Küçükhanım, sizi çocuk servisine aldırıyorum... Böylelikle ölçülere alışırsınız!" dedi.

Sonra büyüdüm... aşık oldum... deliler gibi!.. Kafayı yedim! Ve... seviştim... *(Es)* Ohoo bu ne sessizlik!.. Dört yüzüncü replikteyim, her gece tam burada salona bir suskunluk çöküyör, neden acaba? Aaa, sevişen sadece ben değilim! Seviştim... Gebe kaldım... *(Es)* E, gebe kalan da sadece ben değilim! Gebe kaldım. Hepsi annemin suçu.

Başında açıklasaydı... ellerini burada tut diyeceğine *(Göbeğini gösterir)*, burada tut deseydi... Gebe kaldım. "Nasıl" gebe kaldım, acaba? Ben ve o... o yani Dario...

Dario, mimarlıktan yeni mezun olmuştu... Mimarların bir kadının nasıl gebe kaldığı konusunda bilgileri olmalı demiyorum... yine de benden biraz daha fazla bilgiliydi! Çünkü ben arka popo, ön popo'da kalmıştım! Evet, ikimiz de gebe kalınması için "o anın" gerekli olduğuna

emindik... hepiniz ne olduğunu anladınız..."İkinci tekrar şarttır!" Yumurtanın döllenmesini garantilemek için. Ben hayır demesem o, on defa tekrarlayacak...o zamanlar daha sakin davranabiliyordum! Siz şimdi "Zavallıcık! Yüz sene önce hiçbir şey bilinmiyordu ki diyeceksiniz - yüz sene diye öylesine söyledim- Ama bugün, iki bindeyiz". Ne sanıyorsunuz? Şimdiki kızlar çok mu bilgili? Yoo, asla değil! Öyle olsaydı, bu kadar genç kız gebe kalıp kürtaj için koşuşturmazdı!

Bir kadın gazetesinde Milano Lisesindeki kız öğrencilerle yapılan anketler var: Soru şu: "Nasıl gebe kalınır? İstenmeyen gebelik için hangi metotlar uygulanır?" Birkaç doğru yanıt dışında, diğerlerininki inanılmaz. "Öpücükle gebe kalınır. Ben kimseyi öpmüyorum!" Düşünün iki binlerdeyiz. Diğerleri: "Gebe kalmamak için cinsel ilişki sonrası iyi bir vajina temizliği yeterli. Cocacola veya limonla yapılırsa daha iyi!"

Bunları anlatıyorum çünkü... belki de salonda vajinal yıkamayla gebeliğin önleneceğini düşünen kızlar vardır. Siz sevişin, vajinal temizlik yapın, ama onlar sinsice... görev yerlerine çoktan varmışlardır... sessizce içeri yerleşirler! Yıkayarak onlara sadece sıcak su göndermiş olursunuz... Onlar bu suyla duş yapar ve şarkı söyler. *(Flamenko tarzı şarkıya başlar ve dans eder)* "Tattataatatataaa!"

Dişiler : "Oral ilişki yaşayalım!" derken, hergeleler cevap verir: "Merak etmeyin... bizimle güzel bir gargara yapar, sonra bizi ortalığa salarsınız!"

Gebe kalmamı konuşuyorduk.Kişisel olaylarımı böyle uluorta konuşmak benim için hiç de kolay değil. Her akşam bu konuyu yüreğim çarparak anlatıyorum ama kötü bir dönem geçiriyoruz. İtalya'da yasallaşmış olan kürtaj sorunu yeniden tartışılıyor. İnanıyorum ki yaşanmış tecrübeler, yüzlerce fikir tartışmasından iyidir. Cahilce gebe kaldığımı öğrendiğimde aklım başımdan gitmişti, hiç beklemiyordum korkmuştum.

Dario ve ben ne zorluklar yaşamıştık, burada anlatamam: Ama daha ziyade ben, çünkü gebe kalan bendim. Başına gelenler bilir. Tüm duyguların henüz olgunlaşmamış olması, velhasıl dünyaya bir evlat getirmeye henüz hazır olmamak.

Annemle güven üzerine kurulu bir ilişkimiz olsaydı -Tüm Anneler dikkat!- Ne yapardım? Anneme gider söylerdim: "Anne bir sorunum var" Annem de kesin en iyi yöntemle çözerdi.

Oysa ben korktum!

Korkunç, biliyorum... annemle konuşmaktan çekindim! Çocuk olmasak da neden anne babadan bu kadar çekiniriz? Elbette beni seviyordu... oysa ben ondan korkuyordum. Tepkisinden korkuyordum... Ona vereceğim büyük acıdan çekiniyordum... Utanma, onursuzluk, skandal... bunları düşünmek inanılmaz, değil mi? Bu yüzyıl önce değildi. Trajik olan bugün de durum aynı, herkes için değilse de çoğunluk için böyle.

Fazla söze gerek yok. Kürtaj oldum.

Psikolojik travma ve korku aylarca üzerimden gitmedi. O yıllarda kürtaj olmak, cezaevini boylamak demekti. Ayrıca ödediğin otuz bin liret de cabası... iyi paraydı! Bugün gibi hatırlıyorum.

Akşam saatleri: Kentin banliyösünde yol üstündeki evlerden birinin dördüncü katında kasvetli bir klinik... asansör de yok. Bir hemşire ve bir doktor, önce otuz bin liret istediler.

"Soyun... uzan... bir bacağını buraya, diğerini de şuraya koy... sakın bağırıp çağırıp ağlama. Yoksa seni geri gönderirim!"

"Bağırıp çağırmak mı? Neden bağırıp çağırmayacağımı düşünürken, yüreğim yerinden çıkacakmış gibi çarpıyordu. Sonra anladım: Görüşmemizde, tüm anestezinin ameliyat fiyatının içinde olduğu konusunda anlaşmıştık... Oysa hiç de öyle olmadı... ağzımı açmaya cesaret edemedim. Genellikle biz kadınlar cesaretsiz oluruz.

Kürtaj sırasında annemi düşündüm. Bu suçluluk duygusuyla onun yüzüne nasıl bakacaktım. Kürtaj ne kadar sürdü biliyor musunuz? Bana sonsuzmuş gibi geldi.

Ağrıdan ölüyordum. Bunu da "kabullenmiş" olmam yine cahilliğimdendi...

Ölümcül günahın kafaletini ödüyordum. "Bitti, gidebilirsiniz. İyi geceler". Beş katı inerken orada, basamakların üzerinde öleceğim sandım. Canımı yakan şeyin hangisi olduğunu anlamadım. Ameliyat mı, yoksa beni bir fahişe yerine koyup aşağılamaları mı?..

Yaşantımda hatırladığım en kötü anımdır. Hiç şüphesiz böyle bir durum yaşanınca cinselliği keyifle yaşamak kolay değil. Erkekler, kürtaj üzerine bilgiçliği, konuşmayı, tartışmayı bırakmalılar. Kürtaj herkes için acılı ve trajik bir deneyimdir. Beyler, kadınlarınızı sevin. Dikkatsizlik, deneyimsizlik, sarhoşluk ve benzeri nedenlerle kadınlarınızı gebe bırakmayın... Özellikle de her zamanki gibi, kürtajın bir kadın için saçına perma yaptırması kadar kolay olduğunu söylemeyin.

Hayır beyler! O korkunç bir andır! Kürtajın yasaklanma-

sını tartışmak yerine, gerçek bir cinsel eğitime, çeşitli koruma yöntemlerine, doğum kontrollerine kafa yorsak kürtaja da gerek kalmaz! Böylece sokağa terk edilen çocuklar, ölmesi için çöplüklere bırakılan bebeler olmaz. Biz kadınlar, hepimiz kürtaja karşıyız. Çocuğumuzu bize uygun olacak zamanda doğurmak istiyoruz. Kürtaj herkes için acılı, trajik bir deneyim. Papa bunun ne olduğunu bilemez, ama biz kadınlar iyi biliriz.

Adet Görme

Bu bölümde kadının uzun yolculuğuna eşlik edelim. Günümüzde kız çocukları seviliyor... Ama bir zamanlar atılırmış... laf olsun diye söylemiyorum. Atina'da, eski Roma'da aristokrat aileler kız çocuklarının çoğunu hayvanların yemesi veya beş altı yaşındakileri fahişe olsun, köle pazarında satılsın diye terkederlermiş. O tarihlerde böyle şeyler normal sayılırdı.
Şimdi kız çocuğu doğuyor, büyüyor... Bir çocuğun yaşamındaki en "değişik" an hangisi? Gelişmesi sırasında ergen olduğu zaman. Kız çocuğu on üç, on dördündeyken... belki ablası ya da kız arkadaşı bir şeyler anlatmıştır. Ama kaç kız çocuğu ilk adet döneminde, bununla ilgili bilgileniyor?
Büyüttüğüm kız çocuklarımdan birisiyle ilgili bir anım var... Kızım on yaşında ilk adetini gördü. O gün yüzü kıpkırmızı, allak bullak, ağlamaklı eve geldi: "Sınıftaki kızlarla kavga ettim, oğlanlarla birlik olup bana vurdular, birisi kıçıma iki tekme attı... bak ne yaptı! Polis çağır!" dedi "Ben budalayım!" diye düşündüm. Çünkü bunu tahmin edip, önceden onu hazırlamalıydım. Onu rahatlatmak, sakinleştirmek, açıklamak, anlamasını sağlamak zaman aldı. Demek ki anneler: Konuşun, hiçbir en-

dişe, korku duymadan konuşun... bu doğal bir olay.
Adet kanamasını kız arkadaşlarımdan öğrenmiştim... Nasıl olacak diye biraz yüreğim daralıyor ve endişeye kapılıyordum. Gün geldi kadınlığa adım attım... Benim için adet dönemi çok önemli oldu... çok heyecan verici ve aynı anda büyük hayal kırıklığı yaşadığım bir olaydı! Ailede büyük bir eğlence, kutlama yaşanacak zannettim... Tanrım... ergen oluyordum! O anda dişi sınıfına dahil oluyordum... süt veren... emziren dişilerden! Evet, evet... biraz havalanmıştım! Kollarımı kavuşturmuş son derece ciddi oturuyor, anneme, kızkardeşlerime, babama... bütün aileye sıkıntıyla bakıyor ve kendi kendime "Ne zaman kutlama yapılacak?" diye soruyordum. Düşününce bu "geçiş"i kutlamak doğru olur elbette... Evet bayanlar, baylar, insan yaşamda sadece bir defa kadınlığa geçiyor! Herkes yanımda yöremdeydi, ama hiçbir şey olmamış gibi davrandı, kimse yüzüme bakmadı. Hiçbirinde en küçük bir mutluluk ifadesi yoktu, öğlen yemeğinde tatlı bile verilmedi!
Zannettim ki, vaftiz duası için kiliseye gidilecek, coşkulu bir kutlamayla org çalacak, şarkılar söylenecek, dans edilecek...
Rahip, su serperek, göbeğime okunmuş yağ sürerek, arka popoma tokat atarak... beni kutsayacak... Sonunda sarılıp, öpüşülecek... annem ağlayacak, babamın keyfi kaçacak diye düşledim. Zannettim ki, ailenin tüm kadınları hatta tüm ev halkı, çevremi saracak... Bir sevgi yumağı oluşturacak sonra da şarkıya başlayacak:
Olgun, dolgun!
Kız çocuğu, oldu ergin,
sevincimiz, coşkumuz,
adet gördü kızımız!
Herkes bana ince uzun adet bezlerinden hediye edecek

zannettim. Benim zamanımda öyle tamponlar, çeşitli pedler, renk renk hijyen temizlik setleri, hijyen serinletici spreyler falan yoktu.
Kadınlar arasında dayanışma sözü olmalıydı, kocaları takmama sözü... Birimiz sevgilisiyle buluştuğunda, onun çocuklarına diğeri göz kulak olacak, eğer boşanma söz konusu olursa, nafaka alabilmek için, birbirlerine tanıklık yapacakları dayanışmalar olur sanmıştım.
Hiçbiri! Bunların hiçbiri olmadı! Sadece annem: "Artık genç bir bayansın, oturduğunda bacaklarını birbirine bitiştir!" dedi.
Dünya çapında yapılan bir araştırmaya göre İncil'in sayfalarca söz ettiği şey nedir biliyor musunuz; O meşhur günlerimizde kadının kirliliği yani iffetsizliğidir. Eğer o meşhur günlerimizde oturup, evde mayonez yapsak... mayonez bile tutmaz!.. *(Genellikle burada seyirciden reaksiyon gelir)*
Sizin de mi? Yumurta bozulmuş, zeytinyağı ısınmış falan da değil... hayır! Basit bir mayonez yapmayı dene... aklını kaçırırsın... çünkü adetlisin! Seksenine de gelsen sana aynı gözle bakıyorlar! Çiçeklere de "öyle günde" dokunamayız. *(Çığlık atar)* Çiçekler solar! *(Normal sesle)* Sardunyaların katiliyiz!
Güçlü kadınlarız!.. Adetli süper canavar! Hijyen sıvı geçirmez ped!
Yine de biz Avrupalı kadınların durumu iyi... bazı ilkel toplulukların yaşadığı adalarda gelişmekte olan kız çocukları bambudan yapılmış karanlık kafeslere kapatılırmış. Sadece güneş batarken dışarı bir göz atmasına izin verilirmiş! İktidar ve güce bak sen! Kafesten yıkanmaları için çıkartılırmış, ama sadece geceleri... Hindistan cevizinden yapılmış ayakkabı giydirirlermiş... tahta sandalet gibi... çünkü inanışa göre eğer ayakları toprağa de-

ğerse çevredeki tüm bitkiler kurur, kilometrelerce alan çölleşirmiş.
Yani, Çernobil'den daha öldürücü olduğunu düşünürsen fazla abartmamış olursun! Bu kızlar kafeslerde beş yıl tutulur, sonra evlendirilirmiş... Aman ne mutluluk!.. İşin kötüsü kocaları için her gün düğün bayrammış!

Bekaret

Anlaşılması çok zor olan bir diğer sorun da bekarettir. Bir kabus! Ülkemizde bekaret erdemin sembolüdür, hatta yeri doldurulmaz bir belgedir... bir garanti belgesi... Gençlik yıllarımızdan itibaren bekaretin "kıymetli" bir mal olduğu, bu "mal"ın ancak kocan olacak kişiye armağan edileceği beyinlere kazınır. Eğer düğününden önce onu kaybedersen, vay haline! Ama ister kocanızla ister gönlünüzün çektiğiyle olsun, hiç kimse sizi yaşayacağınız "o an"için cesaretlendirmez.
Okulda ders olarak okutulur mu? Annen seninle konuşur mu? Aile doktorun var mı? Yok, kimse bir şey söylemez. Nasıl olacak? Acılı mı? Acısız mı? Kolay mı? Hiç kimse kızlık zarının sadece bir zar, çok incecik bir çeper olduğunu açıklamaz... Berlin duvarı değildir, yani! Karşı cinsle karşılaştığında eğer bunları aşmak için "hazırlıklıysan" sevişirken her şey gayet doğal ve acısız hallolur. "O anda" zorluk yaşayan bütün bakirelerin esas "zorluğu" katolik kültür üst yapısından ileri gelmektedir. Bunların arasında bazı huzursuzlar, tümden içeri girme işlemini reddedenler, dölyolu iltihabı olanlar da vardır.
Bununla birlikte, artık bakire olmayanların bakire olanlara "o an" üzerine anlattığı korkunç hikayelerin sebebi de anlaşılmaz! "Adam koçuyla zarını yerle bir edecek... Ahhh... ne korku veriyor!" sonra "kan"... kan, kan... Be-

nimki olduğunda kan fışkıracak sanmıştım... "Tavan'a kadar fışkırınca, tavanı nasıl temizlerim?" demiştim. Hepsi yalanmış. Normal, doğal bir olay oluyor. Hele sevgiyle, aşkla gerçekleşince çok basit. Ya siz erkekler... Kız korkuyorsa... kimse sizi mecbur etmiyor... GARRÇ! Ne oluyor? Viyana kapısından mı giriliyor?
Kız tedirgin mi oluyor?.. Bir atışçık bugün... bir atışçık yarın... Bergamo'daki oyunum sonrası genç bir bayan kulise geldi: "Etkileyici oyun gücünle bir atışçık bugün, bir atışçık yarın demen çok iyi oldu: Şimdi kız arkadaşlarım, benimle dalga geçmeyi bırakırlar artık. Çok korkuyordum... Kocam çok anlayış gösterdi... 18 Aralık'ta evlendim... 1 Mayıs'ta... nihayet... karşı karşıya geldiler..." Biraz zamanını almış ama hiçbir travma geçirmemiş. Ayrıca size kadınların yüzde yirmisinin ya kızlık zarının hiç olmadığını, ya yapısal incelikten dolayı herhangi bir durumda yırtılabildiğini ya da zarın "çok narin" yapısından gayet elastiki olduğunu söyleyebilirim. Şimdi burada bu yüzde yirmiye giren ve çağlar boyu ilk gecelerinde "orospu! orospu!" diye hakarete uğrayan kadınlar için bir dakikalık saygı duruşu yapmalıyız.

Orgazm!

Benim karşı cinsle ilişkim, tüm genç kızların yaşadığı gibi, ilk yıllarda "hizmete hazır" bir ilişkiydi. Genç kızlığımda cinsel uyarılarım hiç olmadı, kasılıp kalırdım... Sevişme "arzusu" sonra uyandı... Sarılırdık... öpüşürdük... yine de büyük bir arzu ve istek duymadan geçiştirirdim ilişkiyi... orgazm... Neyse, ne diyordum sevişmeye başladıktan sonra biraz geç orgazma ulaşırdım.
Sevgili beyler, size bir sır vereceğim: Biz kadınlar ilk cinsel ilişkimizde, hiçbir şey hissetmeyiz... Şimdi eminim

bayanlardan biri çıkıp eşine şöyle diyecek: "Yoo, doğru değil, hatırlasana... ne kadar zevk almıştım!... "İnanın bana, hiç ama hiçbir zevk hissedilmez! Aynen böyle. Hissetmeyiz, çünkü genciz, deneyimsiz vücudumuzu tanımamışız, eşimize güvenimiz azdır...
O halde... Sevişmeye başladığımızda, zevk almazsak ne yaparız?.. *(Es)* Herkes susuyor mu? Peki, ben söyleyeyim. Numara yaparız!
Zor da değildir... *(Taklit eder)* "Aaah!" Biraz inlemek yeter, erkek her seferinde bu tuzağa düşer.
Erkekler cinsel güçlerinden öylesine emin ve kendilerini öylesine etkileyici bulur ki, bir de "Benimle zevk almıyor mu!?" diye mi düşünecekler, yok canım! Niye numara yapılır?
Çünkü herşeyden önce bu toplum bize kendimizi birinci sıraya koymamamız gerektiğini öğretti. Sonra... eşlerin bu konuyla ilgili bilgisizliğini hissettirmememiz, düş kırıklığı yaşatmamamız ve erkeğimizi ödüllendirmemizi öğretti.
Beyler, şimdi kulağınıza bir kar suyu kaçırdım, cinsel ilişki sırasında eşinizin numara mı yaptığı yoksa gerçekten zevk mi aldığını anlamanın yolunu size gösterdim...
O sözcüğü hiç sevmiyorum, bana korkunç bir şey gibi geliyor... ORGAZM! Ne sözcük ama! Herhangi bir sözcük olabilirdi, ama bu değil... canavar adı gibi: "Oğlum uslu dur, mamanı ye bitir, yoksa ORGAZMI çağırırım haa!" Eşiniz ilişki sırasında orgazm olduğunuzu nasıl anlar? Dikkat ederseniz o anda... gözbebekleri... TRAK! Büyür, genleşir! Bayanlar dikkat! Şimdi eşiniz her şeyi biliyor! Eğer sevişip de zevk alamıyorsanız... gözlerinizi yumacak veya karanlıkta sevişeceksiniz! Ama son anda... eşinizin "Aç gözünü!" diye ısrar etmemesini umut ederek!

Dün akşam kulise bir bayan seyircim geldi: "Gözbebeklerin genleşip büyüdüğü doğru mu?" dedi. "Evet" dedim. "Allahtan kocam yanımda yoktu da görmedi!" dedi.

Beyler bitmedi: Eşiniz, karınız orgazm olduğunda... zevkin doruk noktasına ulaştığında... ayak parmakları...TRAK! *(Ellerini seyirciye doğru açarak gösterir)* gerilir!...

Eğer ayak parmakları böyle kalırsa *(Ellerini ve parmaklarını büzer)*... hiçbir şey olmamış demektir!

Beyler, sizin bundan sonraki cinsel birleşmelerinizin keyfini kaçırdığımı biliyorum... şimde size bakıyorum da... oturduğunuz yerde... terlediniz... Her şey sizin elinizde... eşiniz "Ahaa, ahaaa" diye başladığında *(Göz, el ve ayak durumlarını taklit eder)* bir gözlere -bir ayaklara -bir gözlere- bir ayaklara... tam kontrol!

Dediğim gibi, kadın başlangıçta bir şey hissetmez... giderek daha çok şeyle tanışır, ilişki gelişir... mükemmelleşir, mutluluk gelir. Umarız.

Eğer iyi bir cinsel uyum yoksa, bunun sonunda eziklikler... sinirsel gerginlikler olur, ilişki yıpranır. Tepki göstermek, bilgilenmek, olayı açmak, olumluyu aramak yerine... ağlar, tatlı yemeye başlarız... Güçlenmek için şeker, tatlı yeriz... "Tanrım fazla güçlendim" bu kez inişe geçmek için yemeği sürdürürüz... sonunda depresyona gireriz. Eğer bu konuda kuşkularınız varsa geliştirici kitap okuyun.

Frijit mi? Öyle bir şey yoktur

Pek çok kadın cinsel yaşamlarında doruğa ulaşmayı, kutsanmayı, yani orgazmı asla yaşayamadı. Yaşamının onlarca yılında böyle "Ahh, ohhh!" diye yalancıktan in-

leyerek sevişmesi korkunç olmalı. Başka bir şey düşünürsün. "Ahh çikolata, gofret! Benim aklıma hep gofret almak gelir!"
Bu konu kimseyle konuşulmaz... Bazıları cesaret edip doktora gider. Bütün hayatı kararır: "Hanımefendi siz frijitsiniz!" Zavallı kadın mahvolmuş halde evine döner. "Frijit miyim!" Salonda kendini böyle hisseden var mı? Frijit diye bir olay yoktur aslında... sadece çekingenlik.... korkular... tabular... geçmişten gelen engeller dizisi var. Nasıl aşılır? Vücudumuzu tanıyarak, onu keşfederek... kendi kendinizle sevişerek, korkmadan... suçluluk duygusu hissetmeden... partnerinize güven duyarak... konuşarak, tanışarak yani, orgazm bir kültürdür.

Orgazm Dersi
"Kinsey raporu"

Amerikalı ünlü istatistikçi "Kinsey" birkaç yıl önceki ünlü araştırmasında Amerikalı kadınların yüzde kırk beşinin cinsel ilişki sırasında yalancıktan orgazm olduklarını ortaya çıkardı... Yıllar geçtikçe bu yüzde de arttı, şimdi yüzde altmış'lardayız. İtalya'da da yüzde altmış'lar geçerli. Amerikan seksologları sorunu araştırıp şu sonuca ulaştı: Kadın yıllarca büyük bir oyuncu gibi çok gerçekçi rol yapabilir... Ama sonunda orgazmı yaşayarak mucizeyi gerçekleşebilir! Bu araştırmayı takiben Amerika'da aerobik, jimnastik gibi grup kursları organize edildi. Bu kurslarda kadınlara cinsel ilişkiyi nasıl başarıyla oynayacakları öğretildi.
Bizim şifreli TV kanallarından biri bu dersleri yayımlıyor. Arkadaşlarımın evinde bu programı görme şansını buldum. Size neler olduğunu anlatayım... Eminim fantezilerimiz zenginleşecek ve ilk sevişmemiz olağanüstü

olacak. Bu dersi birlikte hayal edelim.
Büyük bir spor salonundayız. Evli ve bekar otuz civarında öğrenci hepsi bady, tayt, dizlikleriyle yerdeki minderlerin üzerinde düzenli sıralar halinde çömelmişler. Orgazm hocası ayakta, bir yükseltiden öğrencileri yönetiyor. Orgazmdan mezun olmuş... belgeleri var... mezuniyeti için hangi sınavları yaptı, bilmiyorum... O da jimnastik mayosunu giymiş sınıfı öyle yönetiyor... Yumuşak bir aydınlatma var... ağır bir müzik başlıyor. *(Müzik sesi)* "Bayanlar ve genç kızlar, minderlerinizin üzerinde uzanıp serilin, kendinizi gevşetin... ve bir ve iki... sağa doğru kayın... Eşinizin yanınızda olduğunu düşleyin... Size sarılıyor, sizi sıkıyor, sizi öpüyor... Nazlı nazlı cevaplayın onu... öpücüklerini ateşli karşılayın... gözleriniz yarı aralık olsun... Ama suskun kalmayın!.. şu iniltileri çıkararak öpün onu: Hımmmmm... Tıpkı "Hımmmm... ne lezzetli pasta bu!" der gibi.
Aralıklı ama derin soluklar alın özellikle soluk almak cinsel ilişki de çok önemlidir... hiçbir şey hissetmediğinizde böyle soluk alın: "Ah, ah!" Hayır bu geğirtiye benzedi! Daha dikkatli ol, canım! Soluğunu ağır ağır hızlandıracaksın: "Ahh.. ahh ah..." çok hızlı değil! Sonra soluğun kesilir, başın döner, bütün hislerin kaybolur! Kendinizi yavaşça sırtüstü bırakın. Dikkat! Erkekler biraz inisiyatif bekler... ama fazla değil! Yoksa hemen "Orospu orospu! " diye başlarlar... üzerinize çıkmasına izin verin, fazla değil ama... Hop! Dikkat kızlar! Cinsel ilişkinin en önemli anı: Eşiniz sizin üzerinizde! Vücudunuzu ele geçirmek üzere... içinize sızmak üzere!...
Bir: İçinize sızdı!
Ona evinde olduğu hissini verin! "Ahaaahaa!" Onu şen şakrak bir inlemeyle karşılayın:
"Ohoo, ohoo ohooo!"

Tıpkı: "Hoşgeldin canım, nasılsın? Bir kahve ister misin?" gibi.
Sonra hemen küçük iniltilere geçin: "Ahh... hımmm, ahh aha! "
Bu inlemeleri, soluklanmaları bütün gece sürdürürseniz zavallı soluğu hastanede alır!
Araya "Oh, hayır... yeter!" gibi sözler sıkıştırın, çok hoşlarına gider! Ama bunları soluklanarak söylemeyin. *(Düz bir tonla)* "Oh, hayır... yeter! " yumuşak, esnek olun! Başınız servikal artrid, yani kireçlenme olmuş gibi kaskatı kalmasın... başınızı yastığa koyun... sekize kadar sayıyoruz... Haydi! *(Başını sağa, sola döndürür)* ve bir - iki... ve üç-ve dört... kulaklarınızı da yastıkta hissedin... ve yedi ve sekiz!
Tabii, başınızı yastığa gömüp sessiz kalamazsınız... Eşiniz bir sara nöbeti geçirdiğinizi sanarak kaçabilir. Onu çok etkileyecek şekilde "Ölüyorum! Ölüyorum! Ölüyorum!" diye fısıldayın! Sakın, dramatik bir biçimde söylemeyin! gülümseyerek... "Ölüyorum! Ölüyorum! Ölüyorum! *(Tekrar inleme ve soluklanmalar başlar)* Ahhh, ohhh" bir, iki... "Ahhh, hımmm!"
Anneye seslenir gibi "Ahh anne, anneciğim!" derseniz çok hoşlarına gider: Dikkatli olun, eşiniz öksüz olmasın... onu ağlatırsınız! Ağlamaya bir başlarsa, ereksiyona veda eder!
Huşu içinde soluklanın.. altı defa, gittikçe yükselerek... *(Giderek daha artan sesle)* Ah Tanrım! Tanrım! Tanrım! Tanrım! Tanrım! ahh Tanrıımmm!.. *(Sesi düşürerek)* Bakire Meryem aşkına!"
Ha gayret, finale geliyoruz... kalçanızı kaldırın! ve bir! Topuklarınızı ortalayın... kollar serbest... omuzlar düz, vücut uyumlu... eğreti bir pozisyondur, dengeyi kaybetmeyin... evinizde bu egzersizi rahatça yaparsınız! Şimdi

sallanın... on ikiye kadar sayın! Bir, iki, üç... yüksek sesle saymayın! On bir, on iki, stop! Durun, bakın, gözlerinizi açıp fısıldayın: "Sen de kimsin?" Sorgular gibi değil...yoksa: "Ne demek, kimim? Benim, Antonio, beni tanımadın mı" der ve gider!
Egzersizi baştan alalım: "Ahhh! ohhh! Ah anne! Tanrım, Tanrım, Tanrım, Tanrım. Bakire Meryem aşkına!" Kurbağa pozisyonu alın,fısıldayın: "Hayır, hayır, hayır!.. Evet! evet! evet!" Altta kalın! Fısıldayın, inleyin, bağırın.
Şehvetperestlik, libido, mazokizm tam gaz ileri! "Ahhh! Ayyyy! Ohhh..." Bitiş çığlığı gibi oldu! Daha tok! Daha haz alır gibi! "Ahhh! Ahhh" Sonra inişe geçin... yorgun ama tatmin olduğunuzu hissederek "Ahh", ve bir - ve iki "Ahh" ve bir- ve iki "Oohhhohhh!" Orgazm gerçekleşti! *(Müzik yükselir. Seyirciye)* Hanımlar sizi uyarıyorum: Gelecek sefere sevişirken, "Ah anne, anneciğim!" derken sakın gülmeyin.

Erkek Palavracıdır

Biz modern, uygar insanlar dünya tarihinde bu sorunu konuşurken, tamamen kendi keyfimize göre anlatmada birinciyiz. İnsanların hayvan gibi çalışıp, enerjilerini cinsel ilişkiye kullanamadığı zamanlar vardı. Günde 13, 14 saat çalışıp, eve yorgunluktan ölmüş olarak dönen erkek, ancak yemek yiyip, kendini yatağa zor atardı... Karısı yanına geldiğinde: Şak- şak- şak, sonra da *(Horlar)* hoorrr! Uykuya dalardı. Böyle zamanları bugün de yaşıyoruz... erkekler eskiye göre çok daha az çalışsalar da. Pek çok kadın arkadaşım kocalarının böyle: Şak-şak... hoorr! olduklarına yemin ediyor. Hatta "sağ ol tatlım... bir kahve içer misin?" gibi sohbet bile yok. Erkekler nazik değil... Haydi canım, bir kahve için hiç olmazsa! Ölü

uykusundayken bile gökten kurşun gibi inip, insanın işini bitiren vuruşlar yapmayın!
Günümüzde, erkeklerin hazlarını uluorta anlatması bir statüko sembolü oldu. Bir karısı, bir nişanlısı, bir eşcinsel aşkı. Şaka yapıyorum... Erkekler sıkça bu hazzın tadını ortalara döküp onunla böbürleniyorlar.
Bir İngiliz aktör var, üç yıl içinde üç bin değişik kadınla birlikte olduğuna yemin ediyor. Hesaplayın. Üç bin! Bu adam, üzerinde bir pelerinle çırılçıplak geziyordur. Hatta "Senin adın ne, güzelim?" diye soracak zamanı bile olmuyordur. Asla! Sadece: "Merhaba -şak-şak! Ahh-ohohh-ohh... Elveda!" *(Hızlı hızlı solur)* "Merhaba - şak-şak! Elveda!" "Ahh... sağ olun hanımefendi.... Ahh... sizi öpemediysem bağışlayın, çünkü aynı anda sandviçimi yiyorum... ohh!" Böyle otomatik su pompası gibi yapmanın ne zevki var?
Oysa biz bu işte çalışmaya mahkum edilmişiz.
Biz kadınlar daima seyirciyiz, sahnede bile. Hatta bu "üç bin defa"yı işiten kadın seyirciler feci bir öfkeyle kocalarına bakıp "İktidarsız" diye fısıldıyor. Hanımlar inanmayın bunların hepsi hikâye!
Biz kadınların cinsel sorunu var da, erkeklerin yok mu? Onların da en az bizim kadar var!...
Bu İngiliz aktörün hikayesi gibi şeyleri kahvelerde birbirlerine anlatırlar: "Bugün saat ikiden beşe kadar, dokuz sefer!" Ayda iki defa yapıyorsa öp başına koy!... Cesaretiniz kırılmasın beyler, bunların hepsi uydurma! Dokuz defa mı!? Ne zaman olabilir? ilişkiye dört elle sarılırsınız... eşinizle başbaşa yatakta... çıplak, bu başka tabi! Heyecan... fazla tahrikle uykuda boşalma ya da hiç boşalamama, dar vajinanın yarattığı sıkıntı ve tedirginlik sonucu geçiçi iktidarsızlık olabilir! Evet, bunların hepsi doğru! Öyle gençler var ki, ilk ilişkilerinden önce bir en-

dişedir başlıyor: "Ya içine girdikten sonra, bir daha anal yoldan denemek istemezse?"
Kızlara dönüyorum: Eğer partneriniz, yukarıda saydığım nedenlerden ötürü geçiçi iktidarsızlığı yaşıyorsa... Onunla asla alay etmeyin. Ona asla: "Haydi, git işine iktidarsız budala!" demeyin. Size düşen, daha duyarlı, daha heyecanlı bir aşkı yaratmaktır.
Sanırım genç bir delikanlı için ilk ilişkisinde... ereksiyon olmak... hayli güçtür. Ereksiyon... öyle düğmeye dokununca... tık! Ampul yanmasına benzemez... zamanla ilişkili bir durumdur... Ereksiyon, yaşayan bir mucizedir! Erkek cinsel organında kemik yoktur! Yaşayan bir mucize! Tanrısal bir lütuftur!
Kızlar dikkat edin, çok kez cinsel ilişkinin başlangıcında, davranışıyla dalga geçmek, dokunaklı şekilde alaya almak erkekte iz bırakır, tüm yaşamı boyu kompleksli biri olabilir.
Geçiçi iktidarsızlık olur, ama zaman içinde güven duygusuyla, deneyim kazanarak aşılabilir. Bazı erkekler aşırı duyarlı, kırılgan güvensiz olur.
Bu sorunu sürekli hissederler.
Genç bir oğlan gelip: "Bayan Franca Rame, bir dakika konuşabilir miyiz? Dün akşam gösterinizi izledim... Bir tavsiyenizi alacaktım... Siz de bir annesiniz... " dedi.
"Aynı zamanda babaanneyim, kulise gel, ben makyajımı yaparken,konuşuruz" dedim. Biraz sıkılgandı, söze nasıl başlayacağını bilemiyordu... "Haydi, çabuk ol, birazdan sahneye çıkacağım!" Cesaretlendi: "Bayan Franca Rame, çok muhteşem, olağanüstü ereksiyonlar oluyorum!" "Senin adına memnun oldum!.. Sorunun nedir?" "Yanlış zamanlarda oluyorum! Yunanca'dan sözlü sınav olurken, Hoop! Bütün sınıf anlayacak diye ödüm kopuyor... ama bana gerekli olduğunda cansız!" dedi.

Ona oğlum Jacobo'nun kitabını armağan ettim. Oğlum, cinsel sorunlardan çok çekmişti. Kitabında Kamasutra'nın pozisyonlarını, genellikle sorun yaşayanlara öneriyordu: "Makas pozisyonu". Bu pozisyonlardan hiçbirini açıklayamam, zira benim bu annelik durumum mezarda son bulur... ama bir şeyleri ima edebilirim. Makas... makasın nasıl olduğunu hepiniz bilirsiniz. İki makasın karşı karşıya geldiğini düşünün. Gözünüzün önüne geldi mi? Öyle yakın bir posizyonda... erkeklik organı bir an için zor bir durumda kaldı diyelim.... küçük bir yardımla "yerli yerini"bulur.. Bir kez orada olunca, kapana sıkışmış sayılır! Bu noktada sabırlı olmak... biraz zaman tanımak gerekir... "Nasılsın? İyi misin? Dün akşam TV 'de ne seyrettin?" gibi konuşmalar olabilir. Erkek biraz şaşkındır ama tümden geri zekâlı değildir. İçeride kısa bir süre kaldıktan sonra: "Ahh ne hoş sıcaklık..."demeye başlar, tek gözünü açar... zaten tek gözlüdür... Neredeyim? Ahhh!"
Gerisini söyleyemem... zaten ter içinde kaldım!
Erkeklik uzvunun gevşemesinin erkek için dayanılmaz olduğunu zannediyorum. Ne pahasına olursa olsun ereksiyon olma ısrarı, erkekleri kötü yapıyor! Bundan biz büyükler, aileler sorumluyuz... Ve geleceğe böylesine geri bir anlayışı, bu kültürü taşıyoruz! İyi ki bir de demokratız! Oğlumuz beş altı yaşlarında ağladığında ona ne deriz? "Ağlama, sen kız mısın ki ağlıyorsun. Erkekler ağlamaz!" Çok yanlış. "Ağlama, çünkü canımı sıkıyorsun!" dememiz lazım. Erkek ağlamaz demek de ne demek? On yaşında: "Erkeksin, erkeksin"... On ikisinde "Sen bir erkeksin"... oğullarımız erkekliğe özgü güçlü, kuvvetli şekilde büyümeye mecbur kalıyor! Ağlayanın vay haline... Boğazı sıkılıyormuşçasına sıkıntıyla altı sigarayı ardı ardına içerler... ikisi burnunda, ikisi kulaklarında... ama tek bir gözyaşı akmaz!

Neden erkekler asla ağlamaz? Ağlamak öyle hoş bir şey ki, biz kadınlar her beş dakika da bir ağlarız. Bir kadın için sevgilisinin, nişanlısının, kocasının kollarında ağlamak harikuladedir... birlikte ağlamak daha da güzel... Palavra bile olsa gözyaşları içinde, hıçkırarak sevişmek de harikuladedir. Bunun için bu akşamdan itibaren, erkekler de ağlayabilir! Hatta şimdi ağlamaya başlayın, hemen, içinizi boşaltıp rahatlayın.

Erkeğin Cinsel Soğukluğu (*Frijit*)

Frijitin olmadığını söylemiştik, ama bu tanımı, olayı anlaşılır kılmak için kullanıyorum. Erkekler de frijit olur. Ama erkeğin çelik gibi yetiştiğini savunan "aptal kültürümüz" yüzünden erkekler toplumda hiçbir cinsel sorunu yokmuş gibi sahte davranışlar sergiler. Hepsi korkunç bir yumru gibi görülen cinsel organını gizlemeye çalışır. Hiç sofrada spagettisini yerken *(Ağzı dolu gibi konuşur)*: "Anne, baba, ben frijit oldum, üstelik erken boşalma sorunum var!" diyen bir erkek çocuğu gördünüz mü? Ya da meydanlara çıkıp elinde megafonla: "Yurttaşlar, ey ahali, dikkat edin! Benim erken boşalma sorunum var!" diyen birini? Yeryüzünde asla böyle biri olamaz! Bu nedenle cinsel bir rahatsızlık erkekler arasındaki ortak, alışıldık bir sorundur. Soğukluk da öyledir ve gizli saklıdır. Üniversitelerdeki cinsel bilim el kitaplarında bile yeri yoktur.

Herkes kadınların frijit olduğunu sanır... tıpkı "Arabanın motoru arızalı" gibi nazik benzetmeler sıralanır... ama erkekler de frijittir. Evet pek çok erkek acı çeker ama sorunun farkında değildir. Dikkat edin iktidarsızlıktan söz etmiyorum. Cinsel ilişki anındaki hoşnutsuzluktan söz ediyorum.

Erkek normal ereksiyonu yaşar, boşalır... Ancak: "Nasıl oluyor anlayamıyorum... her şey yolunda gidiyor.... tahrik oluyorum... boşalıyorum... ama zevk almıyorum... hatta bunaldığım oluyor" diyenler olabiliyor.
Erkeğin cinsel soğukluğunu gizlemek için aslında var olmayan biyolojik bir tepkinin uydurulduğunu biliyor musunuz? Antik Roma'da sözü edilen bu durumu cinsel bilim kitaplarında bulabilirsiniz? Adı "Cinsel birleşme sonrası hüznü"... Kısaca, erkeğin cinsel ilişki sonrası hüzünlenmesinin doğallığından söz eder. "Allahım ne yaptım? Ne vahşilikler yaptım! Pişmanım! Cinsellik ne rezil bir şey. Anneciğim söz veriyorum bir daha yapmayacağım!"
Böyle bir şey olur mu!? Eğer biri zevkten dört köşe olmuşsa, bundan pişmanlık duyacağını kim söyleyebilir? "Ah, ne kadar iyiyim: Hafiflemiş gibiyim... Her yanımdan köpüklü baloncuklar çıkıyor... Beynim mayalanıyor, aklıma dahiyane fikirler geliyor". Eminim, yüce yaradan sevişmesi biter bitmez evreni yarattı.
Bir erkek eğer sevişmekten hoşnut olmazsa hüzünlenir. Hoşlanma duygusu eksikliğinin sadece kendinde olduğu düşüncesi durumu daha da ağırlaştırır. Oysa birileriyle konuşmak, sıkıntıyı dağıtır... bir telefon bile yeter.
Bir telefon numarası uyduralım: "Chat- line 144" dakikası dört bin liret "Alo evet, adın ne canım? Carlo mu. Ne güzel isim, sesin de çok hoş, duygusal, nerelisin? Codigorolu mu? Ağır kokusu mu var? Neden? Haa, büyük rafineriden dolayı! Ne iş yapıyorsun? Balık doğrayıp, yılan balıklarını mı boğazlıyorsun? Ne ilginç bir meslek? Pardon bir saniye... biraz bekle. Alo Mario? Sen hâlâ hatta mısın? "Hey, bademi güzel, bohçası kıvrak, bizi mandıra köpeği gibi ne diye buraya diktin?" Yo, böyle konuşma "Vahşi bir goril gibi kızgın ve azgınım!" Lütfen ne bi-

çim konuşuyorsun! "Sen de başka bir telefonla aşna fişne halindesin!" Pardon ama yedi tane hattım var benim... biliyor musun... Alo? Luigi! Kapatacağından korktum, canım... Kendine mi dokunuyorsun? Tek başına mı? Haa evet canım seninleyim, seni okşuyorum... öpüşüyoruz... hımmmm... sen tek başına devam et, hemen dönerim... ben gelmeden orgazm olma sakın! Carlo hatta mısın? Sürekli yılan balığı mı boğazlarsın? Ya sen Giovanni?... Alo, buradayım, senin ihtiyar tombalağın, evet, evet dokun bana... tamam, nasıl istersen. Tabii çırılçıplağım , sımsıcak ve nemli... Ne? TV anteni mi yaptırmak istiyorsun? Pardon ama siz yanlış numara çevirmişsiniz! Evet, Alo?... "Hey, kaltak bir saniye dur da, seni uçurayım ne dersin?" lütfen ama,ben 900'lü porno hattın yıldızıyım... eğitimliyim... Biraz saygı gösterin! Bu işi yaparken rahibe elbisesi mi giymeliyim? Öyle ya...alo, sevgili oğlum... sadomazoşist, hatta mısın? Yoo, kendini asmak üzeresin değil mi? Bileklerini de kes... evet, evet, kes, kes.. ah ne güzel kan akar... getir de onu içeyim! "Heyy kıvrak dil, koca kıç beni biraz zevklendirmeye karar verdin mi?" "Tabii, niye olmasın, biraz sabırlı ol tatlım... Alo? Carlo, yılan balığı boğazlayan, hâlâ hatta mısın? Codigoro hâlâ kokuyor mu? Zor nefes alıyor gibisin? Ne oluyor? Masturbasyon mu yapıyorsun? Hayır mı? Astımın mı var? Haa Rafineriden.. anlıyorum! Hatta kal. Stop, nöbetim bitti... Nöbeti devrediyorum. Hepiniz yerlerinizde kalın, sevgililerim, yerime bir başka kız geliyor. Bir başka aşk!"

"Alo? Evet... Alo? Alo? Alo?"

Erkeğin bu frijit hikâyesi ciddi ve trajik bir hikayedir aslında. Birçok kereler bu nedenle bir şiddet boşalması olduğunu düşündüm. Çaresizlik, sıkıntıya dönüşür... sorunun özüne inmeden suçu kadınlara atarsın olur biter...

belki de tecavüz heyecanı böyle ortaya çıkıyor. Elbette gerçekten sevişmekten zevk alan bir erkeğin aklına tecavüz düşüncesi gelmez... Niye öyle yapsın ki? Böyle bir erkek zevkin ancak sakin, yumuşak bir ilişkinin derinliği ve duyarlılığıyla gelişeceğini bilir. Bu sorun nasıl aşılır peki? Psikoterapistlerle, seksologlarla konuşarak... ama herkes masraflı olan bu yolu denemeyebilir... Eşiyle konuşarak... sakince... utanmadan... onun sevgisine güven duyarak... ona inanarak... gevşeyip, rahatlayıp sevişmeyi deneyerek... Kendini bir sınavdaymış gibi hissetmeden.

İktidarsızlık

İstatistiklere göre dış ülkeleri bilmiyorum ama İtalya'da, erkeklerin hemen hepsi, yaşamlarında bir kez bile olsa iktidarsızlık yaşıyor... bu sorunla kırk beş yaşından itibaren karşılaşabiliyor... Bu kötü haberi size aktardığım için üzgünüm... sürekli iktidarsız olanlar hariç her sekiz erkekten biri iktidarsızlık sorunu yaşıyor.
Değişik iktidarsızlık türleri var: Örneğin organik iktidarsızlık bir hastalık neticesi olur... sonra psikolojik iktidarsızlık, bunu daha önce konuşmuştuk, bir de haylazlık iktidarsızlığı vardır: Fazla aşınmadan, yıpranmadan doğan bir durum... Playboylar dikkat edin, ona göre! Ayrıca trajik bir iktidarsızlık da vardır: işsizler ve yardım sandığı ile geçinenlerin iktidarsızlığı. İş güvencesi olmayanların sevişme isteği de kalmaz.
Bir de çok "bilimsel" iktidarsızlık vardır. Tüm sorunları buradadır... *(Alnını işaret eder)* Açıklayayım: Kültürel seviyesi çok yüksek olan bir adamın, iktidar sorunları da risklidir. Bu tip iktidarsızlığı, 3 yıl önce "Repubblica"nın sağlık sayfasını okurken öğrendim.

Sevgili bayanlar, baylar eğer Nobel ödüllü bir eşiniz varsa... bundan sevinç duymalısınız, zira size sunabileceği en büyük şey budur! Gülmeyin! Yeminle, bu sözler Dario Nobel ödülü almadan önce de tekste vardı!

Bir süre önce bu oyunla Kanada'nın Toronto şehrine gittim. Bu Nobel konusunu açtığımda salonun yarısı başlarını çevirip sağa doğru baktılar "Ne oluyor" diye sordum. *(Es)* Nobel'li birisi salondaydı.... Bunu öğrendiğimde ölecektim! Adam koltuğun arkasına saklanacaktı neredeyse, yanındaki karısı da gülmekten patlıyordu! Belli ki bir erkek için bizim bu aptal, geri kültürümüzde bir olgunluk yaşında cinsel ilişkisini açıkça konuşabilmek bir trajedidir.

Neden bir erkek kırk beşinden sonra iktidarsız olabilir, soruyorum?

Erkek cinsel hormonunun adı testosteron'dur.

Erkeklerin çoğunda kırk, elli yaşlarında bu hormon sayısında azalma olur. Yetmişine geldiğinde otuzunda ürettiği hormonun ancak yarısını üretebilir. Testosteron yetersizliği depresyon gibi ağır rahatsızlıklar doğurur, yorgunluk hissi, osteoporoz ve iktidarsızlık oluşur.

Bunun için bilim adamları "Aşk bandı" keşfetmişler. Bu bant kola, göbeğe, kalçaya, takılabilir. "Poponda çıban çıkmış gibi!"... Yüzde nasıl olur... bence hiç olmaz... Vücut bu testosteron hormonunu iyice özümsüyor ve sen de bir güzel ereksiyon oluyorsun.

Biz kadınlar bazen çok patavatsız oluyoruz... Ailede böyle bir sorun yaşanıyorsa, telaşlanmayın ertesi sabah eczaneye gidip "yüz tane testosteron bandı" diyeceksiniz. Yaşadığımız yer küçücük, insanların ağzı torba değil ki büzesin... Artık kocanız utancından evden dışarı çıkamaz valla! Sakın eve dönüp mutfak masasının üzerine yüzlük bandaj paketini çarpıp "İşte testosteronla-

rın!" falan demeyin, biraz özel günleri bekleyin... örneğin doğum günü... Paskalya... Kocanız paskalya yumurtasını açınca bir de ne görsün... sürpriiz!
Sorunu geçici olarak çözen pek çok eczane var. Bununla ilgili size biraz bilgi vereyim: Örneğin Alprostadil ya da Pge I adlı ereksiyon serumları var. Sünger dokulu vücutlara direkt olarak enjekte edilebiliyor. Sevgiliniz sünger vücutluysa, cinsel hazzını noktalamasına izin verin. Pge I 1990 yılından beri bilinmesiyle birlikte kimse güven duyup kullanmadı. Ta ki birkaç yıl önce sadece İsviçre ve Vatikan eczanelerinde satılana kadar. İnanılmaz değil mi? Vatikan'da! Doğum kontrol hapı yasak, ama dikelmiş bir organ kutsal!
Pge I'i kullanmak için diabetlilerin kullandığı gibi özel bir şırıngadan yararlanılıyor. Kaleme benzeyen şırıngadaki ilaç önerilen doz kadar yapılabiliyor. Böylece, ereksiyonu sağlamak için damara şırıngadaki sıvıyı iletmek yetiyor. Eğer eşiniz "Aşkım ne yapıyorsun" diye soracak olursa, siz de "Adını damarıma kazıyorum, canım... Böylece seni asla unutmayacağım" dersiniz... Pge I iktidarsızlığı yüzde doksan alt edecek gibi görülüyor.
Sakın yarın eczaneye gidip "Arkadaşım Franca tavsiye etti" diye bundan istemeyin. Hiçbir eczacı bu ilacı reçetesiz satmaz, ayrıca ters etki de yaratabilir. Eğer kendine iğne yapmaktan korkan varsa işte mucize aşk ilacı: Viagra! Dikkat edin... Acayip yan etkileri var: En az iki saat her şeyi toz pembe görüyorsunuz... Bir parça kalp sorunu olan, hazım zorluğu çeken, çabuk heyecanlanan, baş ağrısı çeken aspirin alerjisi olan, sıkça hapşırığı tutan varsa bu ilacın kulanılmaması gerekir, zira son derece zararlı yan etkileri var.
Viagra'yı içince eğilmez bükülmez bir sertlik kazanılır... bu doğru... Ama ya birdenbire bütün organizma eğilmez

bükülmez sertlik kazanırsa: Buna "taş kesilmiş ölüm" denir.

Protezler

İlaçla tedavi yöntemleri de var, ama olanakları olanlar son derece pahalı, trajik ve hatta biraz grotesk plastik cerrahların müdahalelerine boyun eğiyorlar.
Ne tür cerahi müdahaleler oluyor?
Bu konuda çok araştırdım, şu anda ABD'deki en son cerrahi müdahaleyi sor, söyleyeyim. İktidarsız erkeğin tatmin olacağı cinsel verimi sağlayan çeşitli cerrahi buluşları öğrendim, tam çılgınlık! Önce ABD sonra Avrupa'da bir tesis yöntemi gelişti. Bu "tesis" terimi çok uygun zira organ nakli gibi bir şey değil... Hani bir damarı, bir böbreği nakletmek gibi değil... Erkeklik organının yerine yapay protezini takıyorlar... sapasağlam, hep öyle kalıyor!
Erkekleri bu halde şehirde dolaşırken düşünüyorum da, çok hüzünlü bir görüntüleri olur herhalde. *(Çok ağır, gergin bir yürüyüşü taklit eder)* Sanki arkasında ağır bir yük varmış gibi! Sevişirken sana yararlı, tamam da... ama günlük farklı durumlar, zamanlar var... örneğin bir cenaze töreni... herkes ağlarken, sen... *(Taklit eder)* "Hıııhüüü! Olamaz!" Birileri "Çekil şurdan, çek şu şeyini üzerimden!" diyebilir. Hayır, tahta gibi şey eğilmez de!
Bir başka buluş da yumuşak protez... Bir tüple içeri yerleştiriliyor, buraya kadar deri altından uzanıyor. *(Kalçasını gösterir)* Ucunda ufacık bir pompası var... pompacık da denebilir! İlişkiden iki saat önce pompayı bulmak yeterli...
(Kalçasında pompayı şişirme hareketini taklit eder) Deniz yatakları nasıl şişirilir bilirsiniz... Aynı anda telefonla

da konuşulabilir... "Merhaba canım... Borsa nasıl gidiyor" fıs! fıs! fıs! Hazır olunca yolun açık olsun!Müthiş verimli... yedi, sekiz saat dayanıyor... zavallı kadınlar böyle uzayıp giden ilişki süresinde çoğu zaman duygularını da yitiriyorlar!

Biraz gevşeme mi oldu. *(Kalçasındaki pompayı şişirir)* Fıs! fıs! fıs! Karısı "Ne oldu?" diye sorunca adam "Hiçbir şey sevgilim... kramp girdi!" der.

Başka bir buluş: Yine yumuşak bir protez, sofistike bir alete monte edilmiş. Aletle "mükemmel verim" düşü gerçekleştiriliyor. Şu nefret ettiğim sözcüğü hemen söyleyeyim: Haya torbası! Haya torbası... Tüyler ürpetici bir sözcük, "Orgazmdan" bile daha beter. Örneğin erbezi demek daha sevimli olur... *(Telefon konuşmasını taklit eder)* "Alo? Sayın erbezi orada mı?" Ya da salgı bezi... ne tatlı... çiçek ismi gibi... sana bir demet salgı bezi getirdim, canım...

Bu terimler biz kadınları çok güldürüyor... sanki bizim cinsel organ terimlerimiz pek mükemmelmiş gibi.

Dişi canlılarda üreme organının dış bölümü "Vulva" Vuuulvaaa! Bir akşam gösteri sırasında seyirciler arasındaki bir bayan ne dedi biliyor musunuz: "Vulvam yok... ama Volvom var!" Rahim ya da döl yatağından hiç söz etmeyelim! Bir felaket! "Tehlikeyi işaret etmek için kullanılan bir sözcük sanki... Bir yangın sırasında ya da bir suda boğulurken... *(Bağırır)* "Rahiiiim!"de yeter. Ya yumurtalıklar? Bazen kendimizi çok hoş hissettiğimiz günler vardır. "Bugün ne kadar güzelim!" Çok şık dışarı çıkarsın, vitrin camlarından hayran hayran kendine bakarsın... sonra aniden *(Aklına gelmiş gibi)* "Tanrım! Benim yumurtalıklarım var!"... "Otuz yumurtalı kek yaptım!" der gibi. *(Es)* Haya torbası tüm yumurtaları ezip çırpıyor zaten!.. *(Bir hamamböceğini ezmeyi taklit eder)* "Ayy! ez

onu!"
Öyleyse bu çok gelişmiş aygıt nelerden oluşuyor? Haya derisi içine yerleşmiş hareketlendirici iki kumanda düğmesi yumuşak protezlere bağlanmış: Soldaki ereksiyonu sağlıyor, sağdaki gevşemeyi... Sanki hareketlilik tesadüfen oluyormuş gibi öyle politik davranılır ki, hanımlar anlamaz bile. Kimseye bir şey demezler, karılarına bile... Olağanüstü bir sistem bu... tek terslik... kumanda düğmeleri savaşı patlar! Tam sertleşirken yanlışlıkla gevşeme düğmesine basılırsa... "pıssssss" diye söner. Kullanma kılavuzunda protezlerin kullanımı için şu öğütlerde bulunuyorlar: "Güvenle sonuca ulaşmak için radyoyu, televizyonu açın, eğer bunlar yoksa, tren hareketi yapın... çuf çuf çuf çuf!"
Bir başka yöntem de gümüş çubuk yöntemidir. Gümüş çok yumuşak şekil alabilen, istediğin herşeyi kolayca işleyebildiğin bir materyaldir... içine nasıl yerleştirirsen öyle kalır. Sadece bu erkekler uçağa binemezler... çünkü metal dedektörden geçerken; Biiiippp! Hepsi trenle yolculuk etmek zorunda!
En son gelişme. Amerikan tıp dünyasının gerçekten delice ve çığır açacak bir buluşu!
İlk deneme İtalya'da oldu.Modena'da önemli bir hastanede bu tür sorunu olan kişilerin arasından gönüllülere uygulandı.
Bu sistemin büyük buluşu, penis bir uzaktan kumanda aletiyle ereksiyon oluyor... Evet aynen televizyonu açar gibi... ama tek kanal çalışıyor. Doğal olarak sen çıplak ve elinde kumanda aletiyle yatak odasına gidecek değilsin. Ne yapacaksın? Kumandayı karına vereceksin: "Beni açar mısın sevgilim!" O halde ne yaptılar? Aleti küçülttüler. Fitil kadar küçülttüler. Ee nereye yerleştirdiler?.. Eh anlamışsınızdır... genelikle fitiller nereye yerleştirilir?

Doktorlar hastalarını sakinleştirip diyor ki: "Heyecanlanmayın bu çok hassastır... eşinizle kucaklaşın... ona: 'Sevgilim, seni seviyorum' diye küçük bir çığlık atın... sonra 'Seni seviyorum... seni seviyorum... seni seviyorum!' diye üç kez daha seslenin. Eşiniz sevinçle 'Ohooo! Dördüncü Ramses'in dikilitaşı' diye çığlığı basacak!"
Dikkat: Bu elektronik ereksiyon fitillerini kullanmak için üç önemli öneri. Birincisi: Pillerin daima dolu olması. İkincisi: Düşman eline düşmemek. Üçüncüsü: Korkuya kapılmamak! Biri gelip. "Eller yukarı bu bir soygundur!" dediğinde Hop! Dikilitaş havalanır! Ereksiyon kumanda fitili ağzınızdan dışarı fırlar!

Oğlum ve Güvensizlikleri

Araştırmalara göre erkekler acı çekiyor. Ben buna oğlumda tanık oldum... Gelişme sürecinde her dönem hayal kırıklığı yaşadı. Oğlum çocukluğundan beri çılgınca aşık oldu... her on beş dakikada bir... ama asla karşılık bulamadı.
Bir kızın gönlünü çelmek için, ona ne kadar kötü bir durumda olduğunu göstermesi gerektiğine inanmıştı: "Çok umutsuzum! Bu dünyada yapayalnızım! Kimse beni sevmiyor!" İlgi çekmek için "Annem öldü!" diyemezdi, çünkü tanınan biriydim yoksa onu da söylerdi. Kızlarsa bu melankolinin karşısında sıkıntıdan patlardı.
Bir gün geldi "Anne, evleniyorum" dedi. Ben sakince "Biraz konuşalım" dedim. On beş yaşındaydı... otuz dört yaşında bir dula çılgınca aşık olmuştu. Dul ise bunu istemiyordu!
Zavallı çocuk... Bir sinir buhranı geçiriyordu! Saçları döküldü. Buna "Alopeli ya da kellik" deniyordu. Bir çesit psikosomatik rahatsızlık... Tatminsizliğin, güvensizliğin

ve sıkıntının neden olduğu bir rahatsızlık.
Eğer çevrenizde saçları dökülmüş keli çıkmış delikanlı görürseniz lütfen nazik olun... Tanımasanız da "Ciao! Nasılsın canım! Kahve içer misin?" diye sorun. Çünkü berbat bir dönemden geçiyordur mutlaka. Böyle saçları dökülmüş kızlar da var ama, kızların saçları uzun olduğundan fazla açık vermiyorlar.
Jacopo: Keli çıkmış, ergenlik sivilceleri yüz kırk yedi tane olmuş... sırık gibi uzamış, sıska! Görüntüsüyle tam bir trajediydi! Onu bu halde kimse beğenmiyordu. Bakın ben gerçeği konuşuyorum... onu seviyordum, ama çok çirkindi... bunu söylemekten utanmıyorum. Bir kadın, bir kız bulup, parasını bile ödemeye razıydım.
Bir gün dedi ki: "Anne, kendimi büyük karşılaşmaya hazırlamalıyım. Sence William Reich'ın cinsel devrimini okumalı mıyım?" "Evet!" dedim. Hayır desem bu kez gizli gizli okurdu zaten.
Çocuklarımla daima konuşmayı denedim... Annemin yanlışlarını tekrarlamamaya çalıştım... Zor olsa da, açık saçık konularda kendimi konuşmak için zorladım... *(Sert bir ses tonuyla)* "Bunu oku... Çok ciddi bir kitap... Yine de anlamadıkların olursa... annene sorabilirsin... *(Soluğu tükenmek üzere)* Annen sana anlatır!"
Biz anneler, zor durumda kalıp sıkıntı yaşadığımızda, anormal sesler çıkarırız nedense!
Bir gün çorba pişiriyordum... sebzelerle aram çok iyidir.... Doğrama robotum var ama pek iyi çalışmaz, ben de bıçakla doğrarım: Kırt kırt!...
(Hızla kereviz, havuç, patates doğramayı taklit eder) Çorbayı hazırlamam üç ayı bulur... Sonra hepsini düdüklüye atarım! Bizimki yüzü bembeyaz, tüm masumiyetiyle eline kitabını almış, geldi. "Anne kadınlar nasıl masturbasyon yapar?" dedi. Bir parmağımı doğramıştım!

Biz, Dario ve ben, herkes gibi çocuğumuza gayet dikkatli, duyarlı bir biçimde cinselliği anlatmıştık... çocuk nasıl doğar... Kelebeklerin cinselliğinden başlayıp anlattık ama masturbasyonu anlatmak hiç aklımıza gelmedi.
"Dariooo! Buraya gel... oğlun seninle konuşmak istiyor" Dario geldi... İlerici politik bir kimliği olan adam... oğlunu nasıl cevapladı dersiniz? "Anne, babaya böyle sorular sorulmaz!" Ölüyorum sandım! Sonra durumu daha da çıkmaza soktu: "Bu soruyu kız arkadaşına sor!"
Bütün mahalle oğlumuzun bir kız arkadaş bulamadığını biliyordu. Arnold Schwarzeneger gibi olmaya çalıştığını, her şeyi denediğini ama bulamadığını biliyordu. Biz anneler gençliğimizde, öğleden sonralarını kâbus gibi geçirirdik. Onları yüzmeye, tenise, dansa götürürdük. Çocuklarımızdan söz ediyorum... Oysa o tüysüzler hiçbirini istemezdi! Kim bilir söylediklerime ne çok anne katılıyor!
Bir gün gayet ciddi ve endişeli bir biçimde konuştum: "Oğlum, sen çok hassassın, yaşama iyi hazırlanmalısın. Dünya kötülükle dolu... Diyalektik iyi hoş ama..." altı yaşındaydı... sonunda onu judoya yazdırdım! Zavallım hiç istemiyordu... "Ha gayret oğlum, eğer kötü niyetli biri yanına yaklaşırsa... pat! diye çarpar onu uçurursun..."
On gün sonra onu evde alıkoymak zorunda kaldım. Çünkü salona onu almaya gittiğimde "Oğlum nerede" diye aradım... tavana yapıştırmışlar! Hepsinden dayak yedi, bebelerden bile!
Yüzme dersleri: Denemedi bile.
Kayak dersleri: İlk gün iki bacağını da kırdı.... Kimse ikisini birden kırmayı başaramaz, iyi ki üç bacaklı değilmiş!
"Raşitik oldun, adalelerin yok... Bana ne! olan sana olur!" Öfkeyle böyle bağırdım!

Neyse bu hali bazı kötü şeylerden korunmasına yaradı. Askere çağrıldı... Eve pembe çağrı zarfı geldi... Niye pembe onu da anlamadım... siyah olmalıydı... matem rengi! Teslim olmasına bir ay vardı. "Kaç kilosun?" diye sordum. "Sen şimdi bir ay yemek yeme". "Ama anne, zaten kilomun altındayım. Ayakta duracak halim yok!" dedi. "Beni ilgilendirmez! Duramıyorsan, otursun! Burada yemek yenmeyecek!" Como'daki askeri birliğe kendim götürdüm. Omuzlarından tutarak... Bıraksam yere düşecekti... Doktorlar sağlık kontrolü yaptı... Kışladan çıktım hüngür hüngür ağlıyordum. Allahım askerlik yapsaydı, şimdiye ölmüştüm.

Teşhis mükemmeldi: Boy bir seksen yedi... kilo kırk dokuz organik beslenme eksikliği. Çürüğe çıkarıldı. Yaşasın! Bir eğlence düzenledik... Büyük bir öğlen yemeği.... ne yerse, kusuyordu. Zavallım yeme alışkanlığını yitirmişti. Anladınız mı, oğlum gelişme çağında cinsel açıdan niye mutsuzdu? Sonra bir gün bana geldi, babasına bir daha hiçbir şey sormamıştı, şöyle dedi. "Anne, erken boşalıyorum!" Öfkeyle yüzüne bakmadan dedim ki: "Benim alanım değil!" Bildiğim kadar bütün erkek çocuklarda, hatta bazı yetişkinlerde de bu sorun var. Elbette ben bu kadarını bilebilirim!

Ona nasıl öneride bulunacağımı bilemedim... sonra... geceleri uykuya daldığımda çok işe yarar bir formül keşfettim: Matematik. "Anne, matematik mi?" "Evet, matematik senin kurtuluşun olacak! Bu işin tek sırrı heyecanı kontrol etmek... gevşetir, seni oyalar... Tam sevişirken beynini o ortamdan uzaklaştır, zor işlemleri çözmeye başla: Yedi, dokuz daha, beşe böl, yirmi ikiyle çarp... Başardığını göreceksin!" "Peki anne deneyeceğim".

Tüm aile bireylerinin bir araya geldiği o özel günlerden birinde: "Cesaret oğlum! Gayret! Şimdi git, döndüğünde

başarmış olacaksın!" Gitti. Döndü "Nasıl gitti?" "Yedi, dokuz daha... iş bitti, anne!" *(Genellikle burada reaksiyon gelir).* Bu alkış erken boşalma sorunu yaşayanların! Sonra, yalnız başına kaldığında... oğlum çok yaratıcıdır... yepyeni bir formül geliştirdi: "Anne, olağanüstü bir formül buldum: Aşırı uyarıldığımı hissettiğimde, karın ve alt kaslarımı tüm gücümle sıkıyorum... uzun zaman dayanabiliyorum! Anne, direnebiliyorum!" Hemen idrar sorunu yaşadı, sistit oldu tabi!

Sonra anladım ki bu erken boşalma bir hastalık falan değil: Doğal bir şey! Bize en yakın olan şempanzeler yedi saniyede çiftleşiyorlar. Yemin ederim! Oğlumu korumak için demiyorum. Çok hızlılar. Bu doğanın kanunu. Kesinlikle! Örneğin vahşi çağlarda kaplan gibi yırtıcı hayvanlar çoğunlukla o pozisyonda yakaladığı keçileri, koyunları parçalardı!

Erken boşalan keçiler de bu arada parçalanıp yenilmiş oluyordu ama en azından hazza ulaşmış ve dişisini gebe bırakmış olarak. Yani doğada herşey daha hızlı oluyor, eh biz de eninde sonunda maymunuz. Kuşaktan kuşağa bunun süresi daha da kısaldı. Aynen öyle iki buçuk saniyeye kadar indi. Gençlere okulda bunların normal olduğunu anlatmak gerek... ama yıllar içinde pratiği artırarak zamanı daha mükemmel kullanma öğreniliyor!

Gençleri uyarmak gerekli. "Cinsel birleşmenin zamanlamasını kökten çözdüm dediğinizde bazen iktidarsızlıkla karşılaşabilirsiniz" Bunu düşünmeye başlarsanız çıldırtıcı bir drama dönüşür: "Yapabilirim, yok yapamam... Haydi uyan artık! Sertleşsene! Dikelsene! Kımılda haydi!" Olmaz, o gönüllü ya da emre kesin uyan biri değil ki. O bağımsız bir anarşist, Madonna gibi kaprisli: "Şimdi canım kapris yapmak istiyor... yarın düşünürüz!" Üstelik oğlum bu sorunu yaşadığında dünyayı feminizim

sarmıştı... Eğer erkeğin erken boşalma sorunu varsa, kızlar bunu abarta abarta yüzlerine haykırırdı. "Seni pis şovenist maço!"... Bir tokat atarlardı. Oğlum daima pipisi kızarmış dolaşırdı!

Oğlanlar miting alanlarında böyle bağırırdı: *(Elini göbeğinin altına götürür, bir marş söyler)* "İleri işçiler ahh..." Sonunda oğlum kendi yaşında ama daha olgun, kibar bir kız buldu... Cinsellik konusunda her şeyi biliyordu. Büyük bir şefkat ve duyarlılıkla oğlumu anladı ve çıkmaya başladılar. Cinselliğin "sınırsız bir oyun" olmadığını anlattı... erken boşalmaya... kimsenin ödül vermediğini, tam tersi "aptal!" duruma düşüldüğünü söyledi, böylece beni de kurtarmış oldu.

Oğlum sonunda bu sorunu aştı. Doğru zamanlamayı yakaladı, saçları uzadı, sivilceleri kayboldu... çok yakışıklı olmuştu. Sadece evde feci bir hava estiriyordu! Cinsellik konuşulmuyordu.... Her şeyi biliyordu... kısaca, sadece onun şeyi vardı sanki! On yedisindeydi ve bir gün... biz; ben ve Dario turneye gidecektik... bu garip meslek yaşamında... çocuklar genellikle anne babayla dolaşırlar, ama büyüdükçe okul nedeniyle bu giderek zorlaşır. Biz turneye çıkarken oğlumuz da ninesiyle kalacaktı... Hani çocukluğumda ön popo arka popo diye beni terbiye etmeye çalışan annemle...

Bu arada, oğlum bakire bir kızla çıkıyordu... Aralarında bir hareketlilik, bir trafik vardı, biraz endişelenmiştim: "Oğlum! Tuvalete gel, seninle konuşmalıyız!" Çünkü ben önemli aile sorularını daima tuvalette çözümlerim! Ben tuvaletin, oğlum bidenin üzerine oturduk. "Oğlum, dikkat et, aptallık yapayım deme... Bu kız kesinlikle bakire!" dedim. O da "İyi de anne... ben ne yapacağımı gayet iyi biliyorum" dedi. "Ne demek bu? Ne yapacaksın?" Ben sadece... Biraz utanmıştım, çünkü karşılıklı samimi-

yet ve güvene rağmen, ne de olsa annesiydim, "Ben sadece anahtarı sokacağım". *(Sinirden saçlarıyla oynar)* Ben de sadece böyle yapmaya başladım. "Ne dedin?" "Abilerimden öğrendim... üniversitedeki... içeri sadece bir parçasını koyuyorsun..." dedi. "Aptalsın sen! Ne demek bir parçasını? Önce ölçüp sonra mı yerleştiriyorsun? Ucuna da çıngıraklı zil takıyor musun? Kızlık zarının cinsel organın hemen başlangıcında olduğunu biliyor musun, bilmiyor musun?" "Hayır anne! Kızlık zarı biraz daha geride". "Ne diyorsun sen!? Kızlık zarı hemen başında!" "Hayır anne, yanılıyorsun... En az iki santim geride!" "Yeteer! benimkini söyleyeyim mi?"

Biliyor musunuz, ne yanıt verdi? "Sen onu hatırlamazsın bile..." Nasıl sinirlendim. Bir anatomi kitabını aldı ve bana kadın cinsel organını tanıtan kısmını anlatmaya başladı... Bana ait olan bu şeylerin hiçbirini tanımıyordum... "Buradaki şekil var ya, ondan bende yok..." Sadece... kulak şeklini tanımıştım... "Bana bak benim kulaklarım oramda değil, anladın mı!" demiştim. Telaşla doktoru aradım... turneye sakinleşip gitmek istiyordum... doktor yoktu... telefonu karısı açtı... ölçülü bir bayandı... biraz annem gibi... asla küfürlü falan konuşmaz... ben de patlayacak gibiyim... fazla düşünmeden pat diye giriştim: "Ciao Jole, kızlık zarı neredediir?" Bir sessizlik!

"Onu öldürdüğümü sandım... uzun bir sessizlik... sonra titrek, çok hüzünlü bir sesle beni yanıtladı: "Suları selleri mi kastetmiştin?"

"Kusura bakma... seni daha sonra ararım" dedim. Koşarak bizim partinin ilçe teşkilatına gittim. Partim bana kızlık zarının yerini doğru düzgün anlatır diye düşündüm. İyi, siz gülün bakalım... partime sonsuz güvenim vardı! Elbette o dönemde partimiz trafikteki viraj ve kavşakları anlatacağına, kızlık zarından da biraz söz etsey-

di... şimdiki durumlara düşmezdik! İçeri girdim. Yoldaş Giovanna hesap yapıyordu... yüzüm pancar gibi "Giovanna, kızlık zarı nerededir?" dedim. Bir an bile beklemeden yanıtladı. "Sağa sola bir bak". Tavla zarı diye anlamıştı... Teşkilatın tavlasını sorduğumu sandı.
Sonra akşam doktorumuzla konuştum: "Sen bu yaşta kızlık zarının yerini mi öğrenmek istiyorsun?... Neyse oğlun haklı, zar biraz daha derindedir" dedi.
Bunları anlatıyorum... çünkü belki bazı delikanlılar... anahtarı yerleştirmek isteyebilir... Dikkat edin! Onu zamanında durdurun! Zira onu koruyacak bir arkası yok! Siz bir cıvata somunu koyuverin!
Anlayacağınız oğlumun cinsel yaşamı giderek düzeliyordu.
Bir gün akşama doğru... ben yine mutfakta üç ayda hazırladığım meşhur çorbamı pişiriyorum... oğlum pür neşe geldi: "Anne, anne klitorisi buldum!" dedi.
Biliyor musunuz, ne olduğunu anlamamıştım. Anlamamıştım! Benim kültürümde gündelik dilde kullanılan bir sözcük değildi ki. Ne çok insan "klitoris" sözcüğünü telaffuz etmeden doğar ve ölür. Öyle noellerde, bayramlarda gidip "Signora, bebeğinizin klitorisi nasıl! İyi mi?" diye sorulmaz ki...
Anlamadığım için "Ha, öyle mi? Ne zaman kaybetmiştin?" dedim. Oğlan mahçup oldu, tabii. "Anne sana güvenmemi, sana içten davranmamı istedin, şimdi de benimle dalga mı geçiyorsun?"dedi. "Hayır canım! Bağışla beni tatlım... Anlayamadım!" Oğlan için çok önemli bir keşif olduğunu anlamıştım ama... samimi olalım hanımlar... erkekler için "klitorisin" yerini bulmak zordur. Bunu anladığımda... onu alkışlamıştım.
"Bravo - bravo- bravo!" Aile içi bir kutlama bile yaptık... Ninesi "Neyi kutluyoruz!" diye sorup durdu.

Size anlattıklarımı doğrulamak için; Roma'ya bir turneye geldiğimde kuliste beni bekleyen delikanlıyla konuşmalarımı aktarmak istiyorum. Arkadaşlarımızdan birinin oğlu... birden arkadaşlarımızın evliliği, düğün günü konfetilerin atılışı, sonra dünyaya gelen bu ilk çocuğunu bizimle tanıştırmaları... yılların hızla geçişi... ve bu arkadaşlarımızın aşkının dostluğa dönüşmesini anımsadım.

O bebek şimdi on sekizine girmiş ve karşımda bir delikanlı edasıyla: "Bu babamın cep telefonu. Şimdi kız arkadaşımın numarasını çevireceğim, sen konuş... kim olduğunu söyle... senin kim olduğunu anladığında ona 'Sen kimsin biliyor musun? Budala güzellerden birisin!' de ve telefonu yüzüne kapat!" dedi. Ben de "Kafayı mı yedin çocuğum... yapamam... Tanımadığım birine... sana ne yaptı?" dedim. O da "Ne demek ne yaptı? Bana yardımcı olmuyor! Ben şeyi bulamıyorum... Şey yani.. sizin cinsel organınızın bir parçasını... Tam yatıyoruz, çıplak sevişiyoruz... ben de acayip bir istek uyanmış... O dudaklarını büzerek: 'Bulamadın mı hâlâ?' diye yılan gibi tıslıyor... güvenimi kaybetmedim, devam ettim, o ise buz gibi... gözlerini döndüre döndüre: '*(Es)* Hayır!.. *(Es)* Hayır!.. *(Es)* Su, su, susadım...' diyor".

Kızlar böyle yapmayın! Sevgililerinize yardımcı olmalısınız!

Oğluma klitorisin yerini gösteren bir kitabı okumasını önerdim. "Ben de bundan var" dedi ve gösterdi. Klitorisin anlatıldığı kısmı fotokopi yaptım... yazıda bol bilgi vardı, hatta biraz da etkileyiciydi, okuyorum: "Göğüslerinizin tam ortasını bulun göbeğe doğru bir hat çizin cetvel kullanın: -güldürmeyin eğri olacak!- Aynı hattan aşağıya dümdüz devam edin. Yaklaşırken karanlık ormanlardan korkmayın! Demek ki Venüs dağlarının en

yüksek tepesindeki vahşi ormanlardan gerisin geri aşağı doğru ineceksiniz , aklıma mezarda rövaşata yapmak geldi. *(Devam eder)* İçeri doğru bir derinlik başlar, küçük, narin bir yolu izleyin. Kanyon'un merkez üssüne ulaşırsınız: İşte klitoris orada. Ama onun yerini doğru dürüst bulan tek bir Allahın kulu var mı acaba?

Jinekoloğunuzun Bile Size Söylemediği Bilmeniz Gereken Her Şey!

Sahneye büyük bir pano getirilir. Üzerine dişilik organını çağrıştıran çiçek desenleri çizilmiştir. Orkide, menekşe vb... pano göründüğü anda, kaçınılmaz olarak salondaki kadın seyirciler gülmektedir.

Hanımların ve genç kızların kendilerini hatırlaması beni memnun etti!
Burada dişilik organının kesitlerini, beş yüz bin defa büyütülmüş halinin dialarını göstererek dersimi sürdürmek istedim, ama Dario katı tutumunda diretti. "Yapamazsın! Dişilik organı kesitinin küçültülmüşü bile korkunç... bir de onu beş yüz bin defa büyüteceksin... erkekler iki ay ereksiyon olamaz sonra! Ben hallederim" dedi, sonra bana bu çiçekleri çizdi. Bildiğiniz gibi, çiçekler genelikle dişilik organının sembolüdür. Şarkı bile var: "Ne güzel şu mor menekşe, gel beni okşa..."

Dişilik Organı

Şair der ki: "Tüm zevklerin anası o. Yumuşak kalçaların arasında gizlenmiş bir gökyüzü o. Posta kutusu o, bir tutam kıvırcık tüyün arasında". Düz saçlı kızlar da neden kuaförde kıvırcık saç yaptırıyorlar anlaşıldı. İşin gizemi-

ni biliyorlar! Dişi organ narin taç yaprakları arasında açan bir gülü andırıyor... Şairler muhteşem isimler vermişler zamanında: Aşk mabedi, cennetin efsanevi minik ormanı. Erkekler de şiirsel tanımlar bulmuşlar: Mikifarekelebek, kokulu kayısı, İtalyan eriği, yavru şeftali. Sonra o argo ve utanmaz benzetmeleri türettiler... size onları söyleyemem.

Biz dersimize dönelim. *(Panoya yaklaşır)* Kadın uyarıldığında orgazm olmasını sağlayan neresidir? Kocam burası olduğuna yemin eder. *(Panodaki bir çiçeği gösterir)* Klitoris buradadır... Erkeklerin yüzde doksanı yerini bilmez. Kalan yüzde onu da hâlâ denememiştir!

Bilir misiniz, klitoris aslında erkek organından üremiştir... onun bir kopyasıdır yani! Bizim de minicik bir penisinimiz var... şimdi hiç olmazsa beş dakika gülmeden beni dinleyin, çok ciddiyim. Pek çok genç kız ve kadın... bir elinde orta üç diplomaları, diğerinde kendilerine ihtiyaç olduğunu yazan el ilanı ile koştururlar. İlanın başlığı şöyledir: "Florida ve çevresi kullanım kılavuzu"

Dişilik organı genetik mühendisliğinin bir mucizesidir. Organda hiç kullanmadığımız kaslarımız var. kimse kullanmayı öğretmedi... çünkü kas kullanmak biz kadınların kültürüne ters bir durum. Pek azımız bunu bilir, diğerleri de bilmeden yaşar. Pek çok kadın ve erkek bu kasları kullanmayı öğrenmek zorunda. Erkeklerin yüzde ellisi belli bir yaştan sonra prostat olur. Neden? Çünkü yaşamdaki tüm heyecanlar, stresler, mutluluklar, dramlar, cinsel yaşam... hepsi o kasların üzerinde dolup boşalıyor. Bu jimnastikleri yaptığınızda, sadece olası hastalığı önlemekle kalmaz, hastaysanız, gelişmesini önlersiniz... Cinsel verimliliğiniz de artar.

Hanımlar bu kaslarını kullanmazlarsa kademe kademe

çöküş başlar... kulağa hoş gelmeyecek biliyorum... menopoz sonrası kadınların yüzde ellisi idrarını tutamamaya başlar. Bugün halen cerrahi müdahale gerektiren bir rahatsızlıktır. Kasların yeniden güçlenmesi birkaç ay gibi kısa bir zamanda idrar kaçırma sorunlarından sizi kurtaracak. Elli yıllık gözlemlerim sonucu bunu söyleyebiliyorum. Sorun bunları şu ana kadar hiç kimsenin size söylememiş olması!

Bir de idrar kanallarının körelen kasları ile frijit arasında çok kuvvetli bir bağ var. Orgazmın zorluğu sadece kaslara bağlı değil, aynı zamanda psikolojik de. Bununla birlikte pek çok kadın, cinselliği geliştiren jimnastikler yapmaya başladıktan sonra orgazmla tanıştılar. Ne çok genç kadına evlendikten sonra gebe kalamadığı için doktorları tarafından kısır teşhisi konur, bilir misiniz? Gözyaşları, dramlar. Binbir güçlük sonunda bir çocuğu evlat edinirler. Ne tuhaf bir olay! Bir iki yıl sonra gebe kalıverirler! Neden? Bir mucize mi? Hayır kısır falan değillerdir de ondan. Sadece kendilerini kasmışlardır. Cinsel ilişki için jimnastik çok önemli bir yer tutar. Bazı kadınlar: "Nasıl yapacağım? Sen söyledikten sonra denedim başaramadım!" diyor.

Şimdi kompleksli ve hassas davranmayı bırakalım ve bu jimnastik neye yarıyor onu öğrenelim. Çok basit... önce derin bir soluk alacağız... cinsel organınızdaki kasları sıkın, gevşetin... Bunu kaslarınız güçlenene kadar tekrarlayın.

Buna ne diyelim... içsel okşama... bu cinsel ilişki sırasında sadece siz hanımların değil, eşlerinizin de çok hoşlandığı bir şeydir. Bana ara sıra bir arkadaşım uğrar... olgun bir yaştadır. Öyle tecrübesiz genç kız falan değil. Bir gün perişan halde ağlamaya başladı: "Sevgilim beni terk etti! Hep benim suçum, yapmasını bilmiyorum" de-

di. Ben de: "Ne yapmasını bilmiyorsun?" dedim. "Onun şeyini okşamayı bilmiyorum!" "Eh, umutsuz olma, zor bir şey değil... Mantı nasıl açılır hatırında mı? Oklava kullanmadan mantı açtığını düşün... yeter ki sevgilin mazoşist olup oklava diye tutturmasın" dedim. Arkadaşım: "Yok, yok kendimi övmek gibi olmasın ama hamur açmakta çok marifetliyim! Kendi şeyimle okşamayı bilemedim, sevişiyorduk.. Yeter gidiyorum ben! dedi... Niye dedim... Senin organın körelmiş, felç olmuş! dedi. Körelmiş mi?! Aman Allahım!.. Evet, soluk almıyor... beni okşamıyor.... konuşmuyor... şarkı söylemiyor... dilsiz gibi!.. dedi ve çekti gitti!"

"Patavatsız bir soru olacak ama sen benim en yakın arkadaşımsın. Seninkisi... şarkı mı söylüyordu?" Bir an şaşırdı kaldı... "Söylüyorsa bile ben hiç fark etmedim... bir bilene soralım" dedi. Rosalina diye bir arkadaşımıza gittik... Tecrübeli, aşk ve seks tanrıçası bir esmerdi. Eminim ki onunkisi -Floridası yani- şarkı da söylüyordu... hatta bülbül gibi şakıyordu. Daima kendisine tapınan erkekleri oldu. "Siz kadınların vücudunuzun bu kısımlarıyla fazla pratiği yok. O bölge adeta terk edilmiş. İki bacağınızın arasında tel örgüler var sanki! Geçmek yasak!" diye bir erkek gibi bağırıyordu.

Çok etkilenmiştim! Bense Florida'nın varlığından ne kadar emindim! Ukalalık işte! "Bu yüzden erkekler sizi terk ediyor! Floridanızı çalıştırın! Kaslarınızı sıkıştırın! Sonra gevşetin! Yaşam dolu, eğitimli bir Florida sarmal bir merdiveni andırır... sıkar, sarar sarmalar... sonra gevşer rahatlatır... bir inilir bir çıkılır! Organımızın mimikleri çok çeşitlidir!" "Mimikleri mi?" Aklıma Toto ve Fernandel geldi. "Evet yanlış anlamadınız, mimiği! Onu daha anlamlı, daha zengin biçimde anlatabiliriz... şaşkın, aptal duruşunu... gülünçlüğünü... melankolik halini!"

Aman Tanrım! "Heyecandan titreyen, ortada sallanan!... El, kol hareketlerinizi kontrol ettiğiniz gibi mahrem yerinizin hareketlerini de kontrol edebilirsiniz... içinize bir erkeği çekebilirsiniz... birlikte deneyelim! Utanmayın! Bu cinsel özgürlüğün bir parçası! Haydi! Konsantre olun! Beyninizi oraya verin!" Kız arkadaşımı izledim. Beynini oraya verdi, konsantre oldu... Rosalinda: "Derin derin nefes alın! Kaslarınızı sıkıştırın!" dedi. Arkadaşımın Floridası sıkıydı... Birden bağırmaya başladı: "Kıpırdıyor! Başardım! Konuşmak ne kelime... birazdan şarkıya başlıyacak!" dedi ve sonra sevgilisine doğru koşarken caddenin ortasında bir yandan da soyunmaya başladı. *(Seyirciye)* Şimdi sıra sizde, bu kasları geliştirmeyi her zaman ve her yerde yapabilirsiniz, çünkü kimse ne yaptığınızı görmez. Ne zaman, nerede canınız isterse yapın... Bulaşık yıkarken bile! Dişçide otururken... metroda.... her zaman bu hareketleri yapın... gençler ve her zaman genç kalacak olanlar... *(Salondaki bir hanıma döner)* Şimdi değil hanımefendi...

Ancak dikkat edin, hep merkez üssü olan erkek... artık dansı yönetemeyecek... onun "bir ileri-bir geri"si sizin orkestra zenginliğiniz karşısında ucuz bir amatörlük olarak kalacak... hem de ne orkestra... Arp solist olacak, klavsen ise ona yumuşacık eşlik edecek...

Florida'nın bu başarısı karşısında erkeklik organı sekiz metrelik kobra yılanının avlanma keyfine dönecek... Daha ilk içsel okşamadan sonra tahrik başlayacak ve o ürkerek kaçacak. Sizinle sevişen erkek çok ürkerse... aklı başından gidecek ve kedi gibi hırlamaya başlayacak!

Onu korkutacak bir budalalık yapmayın! Enfarktüs ölümlerinin yüzde doksanı sıkı vajina şoku sonucudur, unutmayın! Şaka yaptım!

Devam edelim.
Bu küçük organımızdan başka yine çok duyarlı bir noktamız daha vardır. Eşsiz "G" noktası. Eşsiz'i ben ilave ettim. Tüm dünya bu "G" noktasını konuşuyor, ama çok az kişi onu bulabildi... Nedir bu "G"? G... G, Grafemberg'den geliyor... Alman profesör olan Grafemberg "G" noktasını keşfeden kişi. *(Es)*... 1944'te! *(Es)* O tarihten beri kimse bize bir şey anlatmamış!
Bu "G" noktası klitoris'in bir iç uzantısı değilse, nedir, nerede bulunur peki? Profesör Grafemberg der ki: *(Ellerini başının üzerine kaldırır dişilik organının sembolünü gösterir)* Dişi organın içine... girildiğinde... *(Seyirci bu söze daima reaksiyon gösterir)* Hiç yardımcı olmuyorsunuz! Başka bir fiil bulamadım... girildiğinde... ve yerleşildiğinde... "G" noktasını alttan birinci ile üçüncü katmanlar arasında bulabiliriz... der. Tabii bu açıklamadan hiçbir şey anlamayız! Profesör Grafemberg ilave eder: Kadının cinsel organını bir saat gibi düşünelim. Akrep'i göbek yönüne doğru olsun, yani on biri beş geçsin mesela. "G" noktası tam o üçgen'dedir. Ben zaten biliyordum... bundan sonraki ilk ilişkide sizi duyar gibiyim... partneriniz size fısıldamaya başlayacak; Aşkım... saat on bir oldu... cartier'imi devreye sokabilir miyim... Şu "G" noktasının yerini öğrenmek istiyorum!
Doğaldır ki "G" noktasının yerini önce sizin bilmeniz gerekiyor. Pubik kemiğinin tam arkasında... biraz sabır gerek... biraz da zaman... bulur bulmaz hemen harekete geçmeyin... onu biraz canlandırın... uyarın... biraz oynaşın yani, sonunda göreceksiniz tutuşacak .
Tanrım! biz kadınlar çok gurur duymalıyız... Ne harikulade şeylerimiz var: Küçük, büyük dudakçıklar... klitoris,

"G" noktası, hatta erken boşalma bile! Evet erken boşalma!
Bir İngiliz Feminist kadın grubu böyle bir özelliğimiz olduğunu ortaya attı. Grubun adı "İnsanlığın Mutluluğuna Yönelik Bir Sosyalizm İçin Feminen Erken Boşalım Grubu"
Ancak dikkat edin: Ne klitorisi ne "G" noktasını erkekler tek başlarına bulamaz... Erkekler denizde suyu da bulamaz, bırakın "G" yi falan... 68'e kadar "G"yi biz de bilmiyorduk. Siz bazı ipuçları vermezseniz onlar bunu öyle kendi başlarına öğrenemez. Onlara anlatın... ama "Orası değil daha ileri git!" gibi yönetir tarzda değil... sezdirin... "Su... su... ateşimi söndür!" gibi duyarlı bir tarzda... *(Acıyla inler)* "Ahhhh..." duruma siz el koyun. Hatta onun elini tutup siz yönlendirin. Erkeklerin o baskıcı streslerinden hemen kurtulacaklarını sanmayın. Onların zekası çok tıkalıdır. Her şeyi öğretmelisiniz! Bir kere gösterdiniz mi çekingenlikleri kırıldıkça, özgüvenlerini kazandıkça, siz de onların duyarlı noktalarını öğrenmelisiniz.

Erkek Cinsel Organı ve Duyarlı Noktaları.

Kadın cinselliğinin güzelliğini öve öve bitiremedik... Erkek cinselliğinin güzelliğini de belirtmeden geçemeyiz... şimdi Allah için güzeldir... Hem de pek güzeldir!..
Orada öyle yerli yerinde... sakin sakin dinlenirken... kendi halinde usulcacık sallanırken... beni kendimden geçirmez... ama bana sevimli görünür! İçimden hep kedi kuyruğu gibi onu çekme isteği gelir!
Ayrıca tüm gücüyle ayaklandığında da yine güzeldir... Ben başlangıçta içinde bir kemik olduğuna inanmıştım. Düşünün tepesine bir perukla altın çerçeveli bir gözlük

geçirsek... Forza İtalia -Haydi İtalya- partisi entelektüellerine benzer! Forza İtalia'nın entelektüelleriyle bir derdim yok. Sadece sıkça ağzımdan çıkan bir cümle oluyor. "G" noktasını ne zaman anlatsam salonda gerginlik başlıyor... Bu gerginliği kırmak için Roma turnelerinde bu cümle ağzımdan çıktı. Bir bey ayağa kalktı, çıkmak için kapıya yöneldi... karısı: "Buraya gel! Gel buraya! Seninle ilgisi yok!.. Sen gözlük takmıyorsun!" dedi.
Ne diyorduk, ah evet, güzelliğinden söz ediyorduk.
Dikkat: Oranları erkekler için büyük bir dram konusudur. Size yemin ederim, bunun hiçbir önemi yok, aslında. Önemli olan cinsel organınızı nasıl kulladığınız. Örneğin, bir kadın için cinsellikte penis ölçüsünün önemli olduğu varsayımı gülünçtür.
Bir erkek küçük bir penisle de eşini gayet memnun edebilir. Çünkü önemli olan göstereceği çabadır.
Şimdi erkek cinsel organın kesitlerini dia ile gösterip duyarlı noktaları saptamamız gerekirdi. Ama Dario: "Hayır, öyle gösterilmez! Mistik mumlar ya da tahta çomaklarla anlatalım... "dedi. *(Sahne kenarındaki panoda bulunan mum ve çomak görüntülerine döner)* İşte... bu mumlar Catanya, Gubbio, Gigli di Nola mumları... Mumlar bu şehirlerin ilkbahardaki dini ayinlerinde kullanılır... sadece dini bayramlar süresince... öyle antik Yunan Dionisos şenliklerinde fallus takıp dans etikleri törenlerde değil... Altı tane mum görüntüsü kullandık... çünkü kocam şans getirdiğini söyledi... Biraz kendini beğenmiştir de.
Sanırım hiç kimseden işitmemişsinizdir, ama onların şeyi de.... pardon "klitorisi" tıpkı biz kadınların klitorisi gibi duyarlıdır... eminim yerini hepiniz biliyorsunuz.. bilmiyorsanız kendinizi öldürün... Her neyse... şurada *(İri mumlardan birinin tepesini işaret eder)*... dokunmadan önce bir itfaiye çağırın!

Klitoris dışında onların da "G" noktası vardır. Ama onlar bunun varlığından habersizdir. Biliyordunuz değil mi? "G" noktasını... Eğer psikoterapist Elisabetta Leslie Leonelli bunu ortaya çıkarmasaydı, hiç kimsenin haberi olmayacaktı. Nasıl keşfetti bunu bilmiyorum. Çok sevdi ve çok soru sordu herhalde. Rizzoli'den çıkan bir kitap yazdı. "Okşayışlar ve Hafif Dokunuşlar" diye... bu oyun sayesinde kitap kaç baskı yaptı, bilmiyorum ama bir teşekkür bile etmedi... bana bir elma şekeri bile armağan etmedi! Yine de bu kitabın reklamını yapmaktan memnunum çünkü sizleri seviyorum!

Evet erkeğin de "G" noktası vardır... öğrendiğimde deliye döndüm: "Doğa kafayı yemiş herhalde!.. böyle ulaşması zor bir noktaya yerleştirilir mi bu... Daha rahat erişilebilir bir yer olamaz mıydı... Penisin dibinde... organın en dibinde... iç kısımda...

Hanımlar... Elizabetta Leonelli'ye göre eğer "G" yi ararsanız bulursunuz ve onu uyarırsınız... hatta onun çığlığını bile duyarsınız!

Tabii şimdi gidip bütün geceyi "G" noktasını aramakla geçirmeyin.

Bütün bunlarla bir aşk ilişkisinde bu teknik durumların en önemli şeyler olduğunu söylemek istemedim. Lütfen beni yanlış anlamayın. Duygusallık benim için birinci plandadır. Özellikle kadın için en önemli şeydir. İkinci planda gerçek bir cinsel ilişki gelir. Erkekler "şeylerinin ölçüsünden, sağlamlığından endişelenip"... kaç defa yaptıklarının yarışına kapıldıklarından... bizim için önemli olanın şefkat, dikkat, özen, sevgi, okşayış olduğunu anlamıyorlar... Ha bir de Kırmızı Ferrari... şaka, şaka! Pek çok kadın güçlü, paslanmaz, yıkılmaz erkek düşüncesinden uzaklaşıyor. Aksine erkekler kırılgan, ana kuzusu ve yumuşacıklar... onların şeyi de aşırı duyarlı,

nazik, kırılgandır... ona bir pinpon topu muamelesi yapıp sert davranıyorsanız, belki keyfi kaçırmamak için size ses çıkarmıyorlar ama canları çok acıyor... bir pantolon fermuarına sıkışmaktan, bir de onu bir ceviz gibi ezmenizden hiç mi hiç hoşlanmazlar.

Gençler Biraz Fantezi!

Gençleri üzen bazı durumlar var: Örneğin, gençler gelişkinleri duyarlılıklarının az oluşları ve fantezi noksanlıkları nedeniyle eleştiriyor. Özellikle, gelişkin bir erkek, tıkalı lavaboyu açan yorgun bir piston gibidir... Hevesli bir zanaatkara benzer. Hatta o bu işten pek hoşnuttur... muslukçu sendromunu sever... ama biz bundan çok hoşlanmayız. Dikkat edin beyler, "bize kulak verin." Hem de derinlemesine. Sadece eşlerinizi dinleyip, onların istek ve arzularını yerine getirin. Onlara hoş, keyifli duygular hediye edin. Ama önce sakinleyin. Eşiniz kumar makinesi değildir.

Bu noktada sohbetimizin ana konusunu cesaretle ele alalım: Cinsel ilişki her şeyin üstündedir. Şunu önceden belirteyim ki, aşk yolunda tüm yelkenlerim suya iner... aşka karşı diyecek tek sözüm yok. "Çok mutluyum, sevişelim mi?"

Zincirli erotik mayonuzu giyip kendinizi kırbaçlatmayı istiyorsanız... bağırsak yıkama aleti ile fantaziler kuruyorsanız... kullanılmış don ve ayakkabı kolleksiyonu yapıyorsanız... kendinizi sekiz yerden bağlatıp bir ışığın altında sevişiyorsanız... kendinizi büyük jakuzili havuzlara atıp üç, beş, yirmi kişiyle birlikte sevişebiliyorsanız... şişme kadınlarla sevişmekten hoşlanıyorsanız... onu da gerçekleştirin...

Bence homoseksüel olsun heteroseksüel olsun yaşanan

gerçek bir aşk ve cinsel ilişki hepsinden daha güzel... Ama sevişme tekniği, birbirini keşfetme süreci de kendi içinde önem taşır.
Eğer kendi gövdenizi ve sevdiğiniz kişinin gövdesini tanımıyorsanız, onu anlamaya yardımcı olamazsınız.
Bazen, kendinden emin erkekler veya hassas, kırılgan olanlar cinsel ilişkiyi ajite olup, sıkıntıyla ve süratle yarıda kesiyorlar... ilişki de her saniye başı hazza ulaşılmaz ki... Asla... Sadece ilişkiyi sonuna kadar sürdürebilmek önemli...
Sakince! Gevşemek gerekiyor!

Zen

Bu sakinliği sağlamak ve durumu iyileştirmek için ne yapmalıyız? Biraz zen yapmalıyız.
"Zen'in cinsel ilişkiyle ne bağlantığısı var?" diyebilirsiniz. Bir bağlantısı var. Zen herkesin bildiği gibi bir doğu felsefesi... Bunu öğrenmek için Hindistan'a gitmeye gerek yok... Çünkü artık Hintli Azizler buralara gelip bize bu felsefeyi öğretiyorlar!
Zen sanatı bize aşka dair farklı bir tutum sergilememizi öğretir... Zambak denilen bir figür vardır... yogaya çok uygun bir figürdür. Önce çıplak durumda tek ayak üstünde durmak gerekir. Kollar dirseklerden itibaren yukarı doğru, eller bitişik... kadın ve erkek, ikisi birlikte tek ayak üstüne durur... Bir ayak bükülür ve bacak dizin arkasına dayanır... sonra kadın yavaşça öne eğilir... Başıyla öne eğildikçe arkaya bükülü ayak sırta doğru uzanır, kalça kemiğine yaslanır. Bir bardak dolusu Martini sek, içine portakal kabuğu, bir damla cin ve bir gül... insan kendini bu durumda çok rahat hissedebilir, şaka yapıyorum...

Çinli taocular ve Hintli yogacılar iyi yaşandığı takdirde cinsel ilişkinin bizi psikolojik zırhlarımızdan arındıran mükemmel bir araç olduğunu, onu iyi yaşayanların daha az sinirlenip tasalandığını, daha sosyal olduğunu, daha hoşgörülü davrandığını söylüyorlar.

Zen bize sevgi dolu cinsel bir birliktelikte... günlük düşüncelerden arınıp... özgürleşebilmeyi öğretir... Sadece yaptığımız o şey üzerine yoğunlaşmayı öğütler. Haydi... gerçeği söyleyelim: Kaç kez sevişirken, "Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum..." deriz ki? "Hay Allah ateşte yemek vardı hep unutuyorum!" deriz.

Biz kuzeyliler için günlük sorunlardan uzaklaşabilmek hayli zordur. Ancak Napolililer böyle değildir... O renkli konuşma tarzlarıyla hayat felsefelerini kısaca ifade ederler: "Tasalanma, koyver gitsin!". Zen'i bir kaç cümleyle anlattım sanırım.

Hanımlara ve beylere tavsiyem olacak ama genelikle de beylere: Bütün erkekler aşkın başlangıcında mükemmeldir... Aklınıza ne gelirse uygularsınız: Öper, koklar, kucaklar... fantezilerinizi uygularsınız... Her zaman iyi gelen duşun altına girersiniz... ama dikkat edin kayıp ayağınızı falan kırmayın... ama o an'a sıra geldiğinde... tek bir vücut olduğunuz esnada -bu hassas ya da güçlü tüm erkekler için geçerlidir- benim önerilerimi anımsayın... amacınız ne idiyse onu unutun: iyi bir izlenim yaratın,. onu baştan çıkarın, sevdiğinize hoşnutluğunuzu gösterin. Her şeyden önce sakin olun. Hanımlar, hiçbir doktor çılgın bir ördek gibi davranıp kışkırtıcı olmanızı tavsiye etmez. Sevgiyle, gevşeyerek dokunun, bilgisayar sınavında değilsiniz... hula hop yarışması da değil. Birbirinize sarılıp belki bir uyum ve ritim içinde soluk alıp verir ve oyunlar oynayabilirsiniz... Birbirinizin kulağında, boynunda soluğunuzu hissedin... sakinleyin, fazla

tahrik olmayın... ne zaman partnerimizin yüzüne baksak yay gibi gerilmiş buluruz. Eğer birbirimizi seviyorsak niye böyle gerginiz? Çünkü beyin tetikte, aktif, endişeli, orgazmı istiyor, mutlaka istiyor, büyük bir orgazm, tam bir orgazm istiyor! sakin olursanız en mükemmele ulaşırsınız... tüm kaslarınızı gevşetmeye başlayın... Yüzünüzden başlayın... derin soluk alıp verin... omuzlardan yavaş yavaş aşağı doğru inin... Tüm kaslarınızı gevşetin... Tüm derken tamamını demedim! yakınlaşın, yakınlaşın... her defasında daha çok yakınlaşın...

Derin soluk alıp verin, partnerinizi hissedin, el ele tutuşun... vücudunun ısısını hissedin, santim santim... kalbin atışını.... saçların kokusunu, iyi koktuklarını varsayarak... tüm ruhunuz ve gövdenizle birlikte ilişkiye girin. Nabız atışlarınızı hissedin. Mükemmel bir uyum yakaladığınızda, dans etmeye başlarsınız. Evet tıpkı bir dans, bir vals gibidir... Ama önceden saptanmış ayak adımları yoktur. Bir çeşit telepatik bir uyaktır. Bir aşağı bir yukarı, yanlamasına ya da dairesel küçük hareketlerle kıpırdanır. Karşındakinin vücuduyla maksimum düzeyde temas etmenin yolu aranır... Ortak bir ritim bulunur, karşılıklı bu ritme yanıt verilir. Herşey gerçek bir dansa dönüşür, gövde tek başına hareket etmektedir, esrarengiz bir ritim içindedir. Erkeğin vücudu heyecanlı titrek ve ıslak hareketlerle hecelemektedir. Böylece kadının cinselliği çıldırtıcı bir lunaparkın içindeymişcesine devinime girer.

Bu dansı sürdürmek için düşünmeyi bırakıp bir başka bilinç durumuna geçilmelidir. Sıkıntıları bir yana bırakmak tüm heyecan ve coşkuları korkusuzca yaşamak gerekir.

İşte Zen budur... Belki şimdi daha iyi anlattım!

Sonunda orgazm, büyük oranlarla oluşacaktır. Elbette

orgazm olmak kolay değildir. Ben herkese iyi şanslar diliyorum!..Eğer anlattığım gibi olursa bana bir kart yollayıverin. "Sevgili Franca, anlattıkların doğruymuş!" diye yazarsınız.
Artık bu sohbetin sonuna geliyoruz... Doğrusu ben çok hoşnut kaldım. Kendi üzerimde büyük bir çalışma yapmış oldum, güvensizliklerimi, tabularımı yıkmış oldum... sahnede cinsellik üzerine konuşmayı başardım, kabalığa, banalliğe kaçmadan... Anaların saygıyla ve duyarlılıkla oğullarıyla cinsellikten konuşmaları gerekliliğini anlatmayı başardım... ama gerçekten konuşmaları gerekliliğini. Bu konuyla ilgili hastalığa varan davranış bozukluklarının giderilmesine çalıştım. Gösteri boyunca eşiyle el ele oyunu izleyen seyircilerim oldu... başını kocasının omuzuna yaslamış öylece izliyorlardı. "Gösterimden sonra kim bilir kaç tane çocuk doğacak" diye düşündüm... "Vatikan ve Papa buna çok memnun olacak!"

"Üç İstek Masalı"

Gösterimi ortaçağda yazılmış eski bir masal, bir fabl'la bitirmek istiyorum. Başlığı: "Üç İstek Masalı".
Bir varmış bir yokmuş. Ülkelerin birinde birbirine aşık mı aşık iki genç yaşarmış. Genç aşıklar sürekli sarmaş dolaş, birbirine sımsıkı sarılmış halde dolaşırmış. Aşıklar çırçıplak yaşarmış... Sadece elleri, kolları, bacakları ile birbirini örter ve delicesine tutkuları ile yaşar giderlermiş. Ama tüm bu mutluluğun arasında bir endişe, bir sıkıntıları varmış. "Tanıdığımız diğer aşıkların başına gelen bizim de başımıza gelir mi? Onlar da birbirini öyle çılgınca seviyordu ki, gökte kocaman ay her gece yeryüzünü aydınlatırken, onlar birbiriyle bu sonsuz sevda-

yı fısıldaşıyordu. Ama bir anda bu büyülü tutku bitiverdi... Şimdi, birbirlerini tanımıyorlar bile".
Bu iki genç aşık, yaşlı bir ermişin yanına gidip onun öğütlerini almak istemiş. Yaşlı ermiş koca sesiyle kükremiş : "Evlatlarım, sonsuza kadar aşık olarak kalmak istiyorsanız, aşkın yeni biçimlerini, yeni bir üslubu düşlemeye ihtiyacınız var! En eşsiz olanını..." "Bütün gün mü?" "Evet, bütün gün!" "Yaa demek öyle? Peki anladık... sağ ol ermiş dede. Her gün farklı bir aşk biçimi deneyeceğiz!".
Böylece genç aşıklar yeni denemelerinde birbiriyle öylesine sarmaş dolaş olmuş ki, düğüm olmuş bu yumağı çözmek neredeyse olanaksızmış. "Anne düğümlendik, şu düğümü çözmemize yardım et!" Baş aşağı, taklalar atarak sevişiyorlarmış. Delikanlının fantezileri öyle bir güçlenmiş ki, aşkın basket potasını yaratmış: Genç kızı büyük bir sepetin içine şefkatle oturtup, kızın bacaklarını aşağı sallandırmış.Kız neredeyse sepetten düşecekmiş... sepet üç yerinden bir ağacın tepesine asılıymış. Delikanlı sepeti dönme dolap gibi döndürmüş... Döndükçe sepet havalanmış... Çırılçıplak delikanlı çok tahrik olmuş. Sepeti yakalayıp içine atlamış. "İpleri gevşet!" İpler döne döne yumak olmuş, sepet dönme dolap gibi ağırlaşıp, aşağı doğru inişe geçmiş... delikanlı cevherini genç aşığına vermiş. Genç kız bu baş döndürücü lunaparkın çarkı gibiymiş. Yeniden hızlanmış. İki aşık çılgınca bağırıp, zevkleniyormuş. Sonra büyük bir gümbürtüyle yere çakılmışlar! Çünkü ipler kopmuş... Ortalık darmadağın olmuş. Sepet bir yana,kollar bacaklar bir yana dağılmış. Sonunda delikanlı iki büklüm de olsa yürüyebilmiş, ama genç kız bir hafta boyunca içi buz dolu bir fıçıda oturmak zorunda kalmış. Ama bu maceradan sonra da "Yeter artık" demenin olanağı yokmuş. İyi-

leşince yeni aşk fantezileri aramaya koyulmuşlar. Sonunda iki ayrı salıncağa yerleşmiş... Oğlan bir tarafta, kız bir tarafta karşılıklı sallanmışlar. Kız sallanırken, hızlanıp yükselmiş, oğlanı beklemiş."Ahh! Ayyyy!" diye çığlık çığlığa karşılaşmışlar. Tanrım ne karşılaşma! Hoop! Aslanlar kaplanlar gibi ulumuşlar. Vahşi hayvanlar gibi yorgun düşmüşler, ama çok da mutluymuşlar! Dur durak bilmemişler! Kazandıkları birleşme deneyimleri ile yeniden başlamışlar. Suyun içinde, denizde, nehirde, her yeri çıtır çıtır yakan kestane fişeklerinin, patlayan çam kozalaklarının arasında sevişmişler. Dört nala giden bir atın üzerinde bile denemişler.

Sonunda derileri kurumuş, biraz soluklanmak için nehir kıyısına gelmişler. "Şimdi ne yapacağız?" Artık yeni bir fantezi de kalmamış... Beyinleri boşalmış sanki! Heey suyun içinde, taşların arasında çırpınan şey de ne? Bir balık, ama altından bir balık, bir o yana, bir bu yana sıçrayıp, bağırmış: "İmdat! İmdaat! Kurtarın beni, büyük bir dalga beni bu taşların arasına savurdu, burada sıkıştım kaldım. Suya dönemiyorum... bana yardım ederseniz size güzel bir armağan veririm!"

Genç aşıklar altın balığı taşların arasından kurtarıp, nehire salmış:

"Teşekkürler evlatlarım!" demiş balık... dalgaların arasında sevinçle sıçrıyormuş. "Bu cömert yardımınız karşılığında size bir armağan veriyorum... Dilediğiniz üç şey gerçekleşecek" Balık bunu söyledikten sonra gözden kaybolmuş. "Bu bir şaka olmasın" demiş genç kız... Delikanlı da "Eh, Denemesi bedava! Altın balık, sevgilimle sonsuza kadar sevişmek istiyorum, gövdemin her yanı bu sivri çıkıntılarla dolsun!" İşte hoop! Bir mucize! Genç aşığın gövdesi sivri çıkıntılarla dolmuş. "Harika! Bir daha, bir daha istiyorum!" Hoop bu kez göbeğinde bir ta-

ne çıkmış. "Bir daha! Bir daha!" Dizlerinin üzerinde! Poposunda iki tane! Ellerinde, parmaklarında... ayak parmaklarında... "Yeter, bu kadar yeter, teşekkür ederim" Hemen sevişmeye başlamışlar! Oğlan "harikulade!" demiş. Kız "Evet, evet, aynen şenlik günleri gibi" derken nefes nefeseymiş. "Kendimi bir kümeste horozların arasında kalmış yumurta gibi hissediyorum. Kelebekle fare arası bir yaratık gibiyim... Şartlarımızın eşit olmayışına dayanamıyorum... seninle eşit olmam için, senin sivri çıkıntıların kadar benim de kelebeklerim olmalı!" demiş ve olmuş: İkinci arzuları da yerine gelmiş. Genç kızın alnına ve kulaklarına güzel kelebekler konmuş. "Ne güzel!" Poposunun iki yanında dudakcıkla donatılmış küçük bir orman oluşmuş. Koltuk altlarında, göbeğinde hep kelebekler çıkmış... avucunun içinde, ayak tabanlarında hep kelebekler çıkmış... Bu ne büyük doyumsuzluk! İşte aşk böyle bir şey! Çığlık atmak, bağırmak, sımsıkı sarılıp, hayvan gibi inlemek.... vahşi hayvanlar bile onları görünce korkup kaçmış: "Bu hayvanlar da hangi ırktan böyle?" diye düşünmüşler. Bir hafta sonra biri bağırmış. "Bu kadar yeter biraz nefes alalım!" "Karnım aç" Kız "Benim de" demiş. "Çarşı pazara nasıl giderim... şu halime bak, insanlar bu üzerimdeki kelebekleri görünce ne der? Hem ayaklarımın altındaki bu kelebeklerle yürüyemem!"

Delikanlı "Ben de... ayak parmaklarımın üzerindeki bu sivri çıkıntılarla nasıl ayakkabı giyerim? Hem bu sertleşen kaba burnumu gören bir kadın bu halime ne der" demiş.

Delikanlı ilk kez sevgilisindeki tuhaflıkları fark etmiş. Gülmeye başlamıştı: "Ha, ha kusura bakma ama hiç de güzel görünmüyorsun. Her yanın dişilik organıyla dolu! Bir kevgire dönmüşsün" demiş. "Yaa, sen kendi haline

gül... Ne korkunç görünüyorsun! Bu ne, serseri bir mayın mı?"
İkisi de deli gibi gülmeye başlamış... Ama bu kahkahalar giderek yerini umutsuzluğa bırakmış. "Şuraya bak iki canavara benzedik. Sana bir şey diyeyim mi; Üçüncü isteğimizi de söyleyip eski halimize dönelim!" demiş ve eski hallerine dönmüşler!
Mutlulukla kucaklaşmışlar.
İhtiyar ermiş "delisiniz siz" diye seslenmiş. "Neler yaptınız öyle?"
"Evet ama bize sen önermiştin! Her gün yeni bir şekilde sevişin demiştin!" "Öyle de, bu kadar kelebek ve sivri çomak arasında birbirinize sıkı sıkıya sarılmak, birbirinize sokulmak için iki yüz pozisyonluk öldürücü Kamasutra'yı icat edip, bunu deneyin demedim. Ah, ne budalasınız! Aşk şefkatle, duygusalıkla tazelenir. Erkek ve dişinin birlikte keşfettiği eşsiz fanteziler, farklı ve yeni pozisyonlar ince duyarlılık sağlar".
Kız "Ne aptallık. Her şeyi ters anladık. Cinsel doyumu sürekli yenilemek için yüzlerce kelebek ve sivri çomağı birbirine sokup çıkarmak yeni duyguları keşfetmekten daha zor ve uzun bir uğraşmış..." demiş.
İki genç el ele tutuşup nehrin kıyısına gitmiş... Kız "Gökyüzünün güzelliğine bak... güneşin batışı ne hoş... ahh bak bir çiçek açıyor, gördün mü ne güzel!" demiş. Delikanlı eğilmiş çiçeği koparmış ve kıza vermiş... tatlılıkla bakışmışlar... Burunlarına öpücükler kondurmuşlar... mutlulukla gülümseyip" İşte duygusallık bu, işte aşk bu olmalı!" demişler.
Gösterimi bitirirken sunacağım son parça sizi epey zorlayacak. Daima trajik ve ağır bir sorun olarak duran cinsel taciz ve tecavüze cesurca karşı koymadan cinsellikten söz etmek doğru olmaz. Yasalar önlemeye yardımcı

ama sorun "Kültürel" çözümde.
Bizim gibi imparatorluk ideolojisindeki toplumlarda insanlar: "İktidar", "para", "şan, şöhret, başarı" yarışına koşar adım giderken, televizyonların teşvik ettiği "gönüllü seksle" çeşni kattıkları yaşamlarında, tecavüz ve pornografi genç beyinlerine şırınga edildiğinden seçimlerini ve yaşamlarını oluştururken farklı sonuçlar elde edemeyeceklerdir. Tayland, Brezilya, Hindistan vb ülkelere yapılan seks turizminin olduğu bir dünyada yaşamak insanı tiksindiriyor.... Seks ticaretinde beş yaş üstü aç bebeler kullanılıyor. Bir kadın tecavüze uğradığında hâlâ şikayet etmeye korkuyor çünkü ne adalet ne toplum ne ailesi onu destekliyor. Hatta şikâyet başvurusu yapıldığında sıkça polisten, yargı görevlileri ve avukatlardan ikinci kez tacize uğruyor. Sadece büyük bir sosyal sorumlulukla, evde, okulda, dışarıda eğiteceğimiz çocuklarımız ileride başkalarını da eğitebilir.
"Tecavüz" adlı parça bunu bizzat yaşamış bir kadının tanıklığıyla oluşturuldu.

Tecavüz

Boş sahnenin ortasında tek bir sandalye vardır. Kadın gelir, sandalyeye oturur.
Radyo çalıyor. Ama onu biraz sonra duyuyorum. Biraz sonra fark ediyorum birinin şarkı söylediğini. Evet, radyo. Hafif müzik: Aşk, tatlı aşk, yıldızlı gökyüzü. Bir diz, arkamda duran birisi, bir ayağını sırtıma diğerini yere dayamış duruyor sanki.
Elleriyle benimkileri tutuyor sıkıca, büküyor onları. Özellikle sol elimi. Niye böyle yapıyor bilmiyorum. solak mı diye düşünmeye başlıyorum. Olanlardan hiçbir şey anlayamıyorum. Aklımı, sesimi konuşma gücümü

yitirmek üzereymişim gibi bir korkuya kapılıyorum.
Her şeyi inanılmayacak kadar yavaş kavrıyorum... Tanrım, kafam çok karışık. Bu kamyona nasıl bindim ben? Adamlar iteklerken, birbiri ardınca kendim mi attım adımlarımı? Yoksa beni onlar mı kaldırıp koydular içeri? Bilmiyorum.
Kaburgalarıma böyle gürültüyle vuran kalbim yüzünden düşünemiyorum. Kafam, bu korkunç vuruşlara ve sol elimin gitgide daha dayanılmaz hale gelen acısına takılı. Neden büküp duruyorlar bunu? Kıpırdamaya çalışmıyorum ki. Donmuş gibi kaskatıyım.
Şimdi arkamdaki dizini sırtıma bastırmayı bıraktı. Daha rahat yerleşti. Beni arkamdan bacaklarıyla sararak oturuyor şimdi... Yıllar önce çocukların bademciklerini alırken yaptıkları gibi. Hatırıma gelen tek anı bu.
Neden beni çok sıkıyorlar?
Kıpırdamıyorum, bağırmıyorum, sesim gitmiş. Neler olup bittiğini anlamıyorum. Neden radyo açık? Neden müzik çalıyor? Şimdi neden kıstılar? Belki de bağırmadığım içindir.
Beni tutandan başka üç adam daha var. Onlara bakıyorum: Pek ışık yok burada... Geniş bir yer de değil... Belki bu yüzden beni yarı oturur halde tutuyorlar. Sakin görünüyorlar. Güvenli. Ne yapıyorlar? Sigara yakıyorlar. O da ne? İçecekler mi? Şimdi mi? Neden beni böyle tutarken sigara içecekler? Bir şeylere hazırlandıklarını hissediyorum... Derin bir soluk alıyorum... Birkaç kez daha. Hayır beynimdeki bulanıklığı gidermiyor bu. Anlamıyorum. Yanlızca korkuyorum. Biri yaklaşıyor, diğeri önümde diz çöküyor. Üçüncüsü soluma, dördüncüsü sağıma oturuyor. Sigaralarının kızıllığını görüyorum. Kuvvetle üflüyorlar. Çok yakınımdalar. Evet, bir şeyler olacak gibi...
Beni arkadan tutan kaslarını geriyor... Onu gövdemin

çevresinde hissedebiliyorum. Kıskacını daraltmadı, sadece daha sıkı tutmaya hazırlanıyormuş gibi kaslarını geriyor. Önümde diz çökmüş olan, bacaklarımı iyice açtı. Onların arasına yerleşiyor. Aralarında görüşülmüş gibi kararlı bir hareket yaptı, çünkü arkamdaki bacaklarını beni öyle tutmak istercesine, bacaklarımın üzerine dayadı.

Ayağımda pantolonum var. Neden üstümde pantolon varken bacaklarımı ayırıyorlar? Çıplaklıktan daha çok rahatsız ediyor beni! Önce ne olduğunu hissedemediğim başka bir şey, aklımı bu duygulardan çeliyor. Sağ göğsümün üstünde, önce hafif, sonra güçlü daha sonra dayanılmaz hale gelen bir sıcaklık.

Keskin bir yanma acısı.

Sigaralar... Kazağımın üzerinden tenime değiyor... İnsan böyle bir durumda ne yapmalı diye düşünürken buluyorum kendimi. Hiçbir şey yapabilecek durumda değilim. Konuşamıyorum, ağlayamıyorum bile.

Kendi dışına fırlatılmış, daracık bir pencereden, korkunç bir şeyleri seyrettiriliyor gibiyim.

Solumda kıvrılmış olan sigarasını yakıyor, iki nefes çektikten sonra bacaklarımın arasındakine veriyor. Çabuk bitiriyorlar. Süveterimi delip tenime değen sigaralar... Yanık yün kokusu onları rahatsız etmiş gibi görünüyor: Bir jiletle süveterimi enlemesine kesiyorlar. Sonra sütyenimi... Bile bile tenimi de kesiyorlar... Doktor raporuna göre yirmi santimlik bir kesik.

Bacaklarımın arasında duran, göğüslerimi avuçluyor. Yanıklarımın üzerinde kavuran bir soğukluk hissettim... Pantolonumun fermuarını açıyorlar ve dördü birden çıkarmaya uğraşıyor: Yalnız tek ayakkabı, pantolunun tek paçası... Beni arkadan tutan heyecanlanıyor, bana sırtımdan sürtünmeye başladığını hissediyorum. Bacakları-

mın arasında duran şimdi içime girmeye çalışıyor. Midem bulanıyor. Sakin ol, sakin olmalıyım... "Kıpırda orospu, tat ver bana". Sadece şarkının sözlerini işitmeye çalışıyorum. Kalbim yerinden çıkacak gibi, şaşkınlığımdan kurtulmak istemiyorum. Neler olduğunu anlamak istemiyorum. Hiçbir sözü anlamıyorum... Hiçbir dili anlamıyorum... Bir sigara daha: "Kıpırda orospu".

Taş gibiyim. Bir sonraki içime girdi şimdi. Bunun hareketleri daha da kararlı. Korkunç bir acı duyuyorum... "Kıpırda orospu, tat ver, zevklendir beni!" Süveterimi kestikleri jilet birkaç defa yüzümde dolaştı. Beni kesip kesmediğini hissetmiyorum.

Şimdi sıra üçüncü de. "Kıpırda orospu. Tat ver bana". Kanım yanaklarımdan kulaklarıma doğru yayılıyor. Bu hayvanların gövdemde haz duyduklarını hissetmek korkunç.

"Ölüyorum" diyebiliyorum, "Ben kalp hastasıyım". İnanıyorlar, inanmıyorlar, tartışıyorlar. "Atalım şunu, hayır, evet..."

Biri suratına bir tokat yiyor. Söndürmek için şurama enseme bir sigara bastırıyorlar. Öyle kuvvetli bastırıyorlar ki, sönüyor. Sanırım o zaman bayılıyorum. Beni hareket ettiriyorlar. Arkamdaki sert hareketlerle giydiriyor beni, utanmadan o giydiriyor... Bana gelince işe yaramaz bir haldeyim. Soyunmayan tek adam, yani pantolonunu açmamış olanı, beni "düzmemiş" olduğundan gergin, mutsuz bir çocuk gibi homurdanıyor. Ama acelesini ve korkusunu hissediyorum. Kesik olan süveterimi ne yapacağını bilemiyor, ama sonunda kopuk iki ucunu pantolonumun içine sokuşturuyor.

Kamyonet benim inmeme yetecek kadar duruyor... ve gidiyor.

Sol elimle açık olan göğsümü örtmeye çalışıyorum.

Hava kararmak üzere. Neredeyim? Ağaçlar bitkiler, çimen. Bir parktayım. Çok kötüyüm... bayılacak gibiyim... Tensel acıdan değil yalnızca, iğrenmeden, aşağılanmadan... beynimdeki binlerce tükürükten... bacaklarımdan sızan spermlerden... Başımı bir ağaca yaslıyorum... Saçlarım da çok acıyor. Evet, beni tutmak için saçlarımı çektiler...

Elimi yüzümde dolaştırıyorum: Kan içinde. Ceketimin yakalarını kaldırıyorum. Dönüyorum, yürüyorum, eve dönemem...

Farkına varmadan bir polis karakolunun önünde olduğumu görüyorum. Binanın duvarına yaslanıp, kapı girişine bakıyorum.

İçeri girersem nelerle karşılaşacağımı düşünüyorum. Sorularını duymak... Yüzlerini görmek... Sırıtmalarını... Düşünüyorum, tekrar düşünüyorum.

Sonra karar veriyorum. Eve döneceğim, eve döneceğim...

Şikayet için yarın başvuracağım.

sahne kararır

Yazarlar bu cesur ve içten oyunda; Bir insanın cinsel gelişimini, cinsel bilgisizliğin nelere malolduğunu, eğitim eksikliğini, aile içindeki kapalı, tutucu ilişkinin çocuk gelişimi üzerindeki olumsuz etkilerini, evlilikteki cinsel sorunlar ve benzeri konuları ironik bir dille aktarıyor. Oyun bunları tartışırken aşktan söz ediyor. Duygusal ve fiziksel aşktan. Kadınla erkeğin aşkı ve cinselliği birlikte keşfetmesi gerekliliğini anlatıyor.

Ve eğer sevmeyi, aşık olmayı, cinselliği anlayıp yaşayamıyorsak; dünyayı değiştirmek için kollarımızı sıvarken bir yanımızın eksikliğini hep duyacağımızı ve bunu miras olarak yarınlara taşıyacağımızı hatırlatıyor.

ISBN 975806410-X
9 789758 064106